

Den Europæiske Unions Tidende

C 155

50. årgang

7. juli 2007

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2007/C 155/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 140 af 23.6.2007	1
	V Øvrige meddelelser	
	RETLIGE MEDDELELSER	
	Domstolen	
2007/C 155/02	Sag C-45/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. maj 2007 — Maatschap Schonewille-Prins mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene) (Landbrugsstrukturer — EF-støtteordninger — oksekødssektoren — identifikation og registrering af kvæg — slagtepræmier — udelukkelse og nedsættelser)	2
2007/C 155/03	Sag C-157/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. maj 2007 — Winfried L. Holböck mod Finanzamt Salzburg-Land (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Frie kapitalbevægelser — etableringsfrihed — indkomstskat — udlodning af udbytter — kapitalindkomster fra tredjelande)	3
2007/C 155/04	Sag C-361/05: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — affaldshåndtering — direktiv 75/442/EØF og 1999/31/EF — ulovlige og ikke kontrollerede lossepladser — lossepladser i Níjar, Hoyo de Miguel og Cueva del Mojón)	3
2007/C 155/05	Sag C-394/05: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2000/53/EF — udrangerede køretøjer — artikel 3, stk. 5, artikel 5, stk. 1, artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3 og 4 — ikke korrekt gennemført)	4

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 155/06	Sag C-43/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 85/384/EØF — arkitekter — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser — nødvendigt at aflægge optagelsesprøve til arkitektsammenslutningen)	4
2007/C 155/07	Sag C-359/06: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 2001/45/EF — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagere — brug af arbejdsudstyr — minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed)	5
2007/C 155/08	Sag C-364/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2002/15/EF — tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	5
2007/C 155/09	Sag C-375/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2003/105/EF — beskyttelse af arbejdstagerne — kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	6
2007/C 155/10	Sag C-376/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	6
2007/C 155/11	Sag C-492/04: Domstolens kendelse af 10. maj 2007 — Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH mod Finanzamt Emmendingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — frie kapitalbevægelser — etableringsfrihed — fiskale bestemmelser — selskabsskat — lånekontrakt mellem selskaber — låntagerselskab etableret i medlemsstat — långiverselskab er selskabsdeltager og etableret i et tredjeland — definition af »betydelig andel af selskabets kapital« — betaling af renter af lånet — betegnelse — maskerede udbetalinger af udbytte)	7
2007/C 155/12	Sag C-312/05 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 27. marts 2007 — TeleTech Holdings, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Teletch International SA (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-ordmærke — ugyldighedsbegæring — ældre nationalt ordmærke)	7
2007/C 155/13	Sag C-155/07: Sag anlagt den 20. marts 2007 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	8
2007/C 155/14	Sag C-166/07: Sag anlagt den 26. marts 2007 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	8
2007/C 155/15	Sag C-169/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 30. marts 2007 — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH mod Wiener Landesregierung og Oberösterreichische Landesregierung	8
2007/C 155/16	Sag C-173/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 2. april 2007 — Emirates Airlines Direktion für Deutschland mod Diether Schenkel	9
2007/C 155/17	Sag C-185/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af House of Lords (Det Forenede Kongerige) den 2. april 2007 — Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA (RAS) mod West Tankers Inc	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 155/18	Sag C-196/07: Sag anlagt den 11. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	10
2007/C 155/19	Sag C-203/07 P: Appel iværksat den 16. april 2007 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 17. januar 2007 i sag T-231/04, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	10
2007/C 155/20	Sag C-208/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Landessozialgericht (Tyskland) den 20. april 2007 — Petra von Chamier-Glisczinki mod Deutsche Angestellten-Krankenkasse	11
2007/C 155/21	Sag C-211/07: Sag anlagt den 20. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	11
2007/C 155/22	Sag C-212/07 P: Appel iværksat den 23. april 2007 af Indorata-Serviços e Gestão, Lda til prøvelse af dom afsagt den 15. februar 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-204/04, Indorata-Serviços e Gestão, Lda mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	12
2007/C 155/23	Sag C-215/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. april 2007 — Verlag Schawe GmbH mod Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG	12
2007/C 155/24	Sag C-217/07: Sag anlagt den 25. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	13
2007/C 155/25	Sag C-219/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 27. april 2007 — VZW de Nationale Raad van Dierenwekers en Liefhebbers og VZW Andibel mod Belgische Staat	13
2007/C 155/26	Sag C-222/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 3. maj 2007 — UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas) mod Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE og Administración del Estado	14
2007/C 155/27	Sag C-224/07: Sag anlagt den 4. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	14
2007/C 155/28	Sag C-226/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 7. maj 2007 — Flughafen Köln/Bonn GmbH mod Hauptzollamt Köln	15
2007/C 155/29	Sag C-229/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Paris (Frankrig) den 9. maj 2007 — Diana Mayeur mod Ministre de la santé et des solidarités	15
2007/C 155/30	Sag C-230/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	16
2007/C 155/31	Sag C-234/07: Sag anlagt den 10. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	16
2007/C 155/32	Sag C-244/07: Sag anlagt den 22. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	16
2007/C 155/33	Sag C-245/07: Sag anlagt den 22. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	17
2007/C 155/34	Sag C-250/07: Sag anlagt den 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	17

Retten i Første Instans

2007/C 155/35	Rettens virke mellem den 1. og den 17. september 2007	19
2007/C 155/36	Sag T-151/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. maj 2007 — Duales System Deutschland mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland og forsynet med logoet Der Grüne Punkt — beslutning, hvorved der konstateres et misbrug af en dominerende stilling — hindringer for adgangen — skyldig afgift i henhold til »aftalen om brug af logoet«)	19
2007/C 155/37	Sag T-289/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. maj 2007 — Duales System Deutschland mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland og forsynet med logoet Der Grüne Punkt — beslutning om fritagelse — pålæg fastsat af Kommissionen for at sikre konkurrencen — eksklusivitet tildelt de benyttede indsamlingsselskaber af den virksomhed, der driver ordningen — konkurrencebegrænsning — nødvendigheden af at sikre konkurrenterne adgang til de indsamlingsfaciliteter, der benyttes af den virksomhed, der driver ordningen — tilsagn meddelt af den virksomhed, der driver ordningen)	19
2007/C 155/38	Sag T-324/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — F mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udlandstillæg — annulationssøgsmål — erstatningssøgsmål — artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til tjenestemandsvedtægten — begrebet international organisation — fast bopæl og hovederhverv — afslag på udlandstillæg med tilbagevirkende kraft — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb)	20
2007/C 155/39	Sag T-491/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — Merant mod KHIM — Focus Magazin Verlag (FOCUS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om FOCUS som EF-ordmærke — det ældre nationale figurmærke MICRO FOCUS — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	20
2007/C 155/40	Sag T-500/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 — Kommissionen mod IIC (Voldgiftsbestemmelse — Rettens kompetence — tilbagebetaling af forskud, der er udbetalt af Fællesskabet til projekter, der er finansieret inden for transeuropæiske net på telekommunikationsområdet — fortabelse — adgang til tilbagebetaling af de udgifter, der angiveligt er afholdt)	21
2007/C 155/41	Sag T-137/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — La Perla mod KHIM — Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — de ældre nationale ord- og figurmærker la PERLA og LA PERLA PARFUMS — relativ registreringshindring — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94)	21
2007/C 155/42	Sag T-158/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — Trek Bicycle mod KHIM — Audi (ALLTREK) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om ALLTREK som EF-ordmærke — det ældre nationale ordmærke TREK — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	22
2007/C 155/43	Sag T-198/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 — Mebrom mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — import af methylbromid i Den Europæiske Union — sen etablering af internetside, der muliggør ansøgning og bevilling af importlicenser og importkvoter — artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 2037/2000 — tab som følge af manglende indtjening — spørgsmålet om, der foreligger et tab)	22

2007/C 155/44	Sag T-216/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 — Mebrom mod Kommissionen (Beskyttelse af ozonlaget — indførsel af methylbromid i Den Europæiske Union — afslag på tildeling af en importkvote for kritisk anvendelse i 2005 — annulationssøgsmål — formaliteten — gennemførelse af artikel 3, 4, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 2037/2000 — berettiget forventning — retssikkerhed)	22
2007/C 155/45	Forenede sager T-241/05, T-262/05 — T-264/05, T-346/05, T-347/05, T-29/06 — T-31/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. maj 2007 — Procter & Gamble mod KHIM (Firkantede hvide tabletter med et blomstermønster i farve) (EF-varemærker — ansøgninger om tredimensionale EF-varemærker — firkantede hvide tabletter med et blomstermønster i farve — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg)	23
2007/C 155/46	Sag T-342/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. maj 2007 — Henkel mod KHIM — SERCA (COR) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket COR — ældre nationalt figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »dor« skrevet med gotiske bogstaver — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	23
2007/C 155/47	Sag T-223/06 P: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. maj 2007 — Parlamentet mod Eistrup (Appel — stævning underskrevet af en advokat ved hjælp af et stempel — afvisning af sagen)	24
2007/C 155/48	Sag T-18/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 21. maj 2007 — Kronberger mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — akten om valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning)	24
2007/C 155/49	Sag T-118/07: Sag anlagt den 16. april 2007 — P.P.TV mod KHIM — Rentrak (PPT)	24
2007/C 155/50	Sag T-131/07: Sag anlagt den 24. april 2007 — Mohr & Sohn mod Kommissionen	25
2007/C 155/51	Sag T-137/07: Sag anlagt den 2. maj 2007 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares mod Kommissionen	25
2007/C 155/52	Sag T-138/07: Sag anlagt den 4. maj 2007 — Schindler Holding m.fl. mod Kommissionen	27
2007/C 155/53	Sag T-139/07: Sag anlagt den 2. maj 2007 — Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen	28
2007/C 155/54	Sag T-140/07: Sag anlagt den 26. april 2007 — Chi Mei Optoelectronics Europe and Chi Mei Optoelectronics UK mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
2007/C 155/55	Sag T-144/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs mod Kommissionen	29
2007/C 155/56	Sag T-145/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — OTIS m.fl. mod Kommissionen	30
2007/C 155/57	Sag T-146/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — United Technologies mod Kommissionen	30
2007/C 155/58	Sag T-147/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Aufzüge og ThyssenKrupp Fahrtreppen mod Kommissionen	31
2007/C 155/59	Sag T-148/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg mod Kommissionen	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 155/60	Sag T-149/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Elevator mod Kommissionen	33
2007/C 155/61	Sag T-150/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp mod Kommissionen	33
2007/C 155/62	Sag T-151/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — KONE m.fl. mod Kommissionen	34
2007/C 155/63	Sag T-152/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — Lange Uhren mod KHIM (et figurmærke, der forestiller et ur)	35
2007/C 155/64	Sag T-154/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — ThyssenKrupp Liften mod Kommissionen	35
2007/C 155/65	Sag T-158/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — COFAC mod Kommissionen	36
2007/C 155/66	Sag T-159/07: Sag anlagt den 7. maj 2007 — COFAC mod Kommissionen	36
2007/C 155/67	Sag T-161/07: Sag anlagt den 9. maj 2007 — Group Lottuss mod KHIM — Ugly (COYOTE UGLY)	37
2007/C 155/68	Sag T-162/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia mod Rådet og Kommissionen	37
2007/C 155/69	Sag T-164/07 P: Appel iværksat den 14. maj 2007 af Asa Sundholm til prøvelse af dom afsagt den 1. marts 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-30/05, Sundholm mod Kommissionen	38
2007/C 155/70	Sag T-165/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — Red Bull mod KHIM — Grupo Osborne (TORO)	39
2007/C 155/71	Sag T-166/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — Italien mod Kommissionen	39
2007/C 155/72	Sag T-169/07: Sag anlagt den 16. maj 2007 — Longevity Health Products mod KHIM — Celltech Pharma (Cellutrim)	40
2007/C 155/73	Sag T-174/07: Sag anlagt den 21. maj 2007 — Volkswagen mod KHIM (TDI)	40
2007/C 155/74	Sag T-180/07: Sag anlagt den 24. maj 2007 — Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid mod KHIM (MADRIDEXPORTA)	41
2007/C 155/75	Sag T-183/07: Sag anlagt den 28. maj 2007 — Polen mod Kommissionen	41
2007/C 155/76	Sag T-438/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. maj 2007 — Daishowa Seiki mod KHIM — Tengelmann Warenhandels-gesellschaft (BIG PLUS)	42
2007/C 155/77	Sag T-148/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj — Marie Claire mod KHIM — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)	42
Retten for EU-Personalesager		
2007/C 155/78	Sag F-97/06: EU-Personalerettens dom (Første Afdeling) af 22. maj 2007 — López Teruel mod KHIM (Tjenestemænd — invaliditet — afslag på ansøgning om nedsættelse af invaliditetsudvalg)	43
2007/C 155/79	Sag F-99/06: EU-Personalerettens dom af 22. maj 2007 — López Teruel mod KHIM (Tjenestemænd — sygeorlov — ubeføjet udeblivelse fra tjenesten — opmand — frist for udpegelse af en uafhængig læge)	43

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 155/80	Sag F-2/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 2. maj 2007 — Marcuccio mod Kommissionen (Tjenestemænd — social sikring — ulykkes- og erhvervssygdomsforsikring — arbejdsulykke — indstilling af procedure om anvendelse af tjenestemandsvedtægts artikel 73)	44
2007/C 155/81	Forenede sager F-27/06 og F-75/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 24. maj 2007 — Lofaro mod Kommissionen (Tjenestemænd — midlertidigt ansat — forlængelse af prøvetiden — afskedigelse efter prøvetiden — bebyrdende retsakter — klagefrist — afvisning)	44
2007/C 155/82	Sag F-43/07: Sag anlagt den 9. maj 2007 — Korjus mod Domstolen	44
2007/C 155/83	Sag F-44/07: Sag anlagt den 14. maj 2007 — Barbin mod Parlamentet	45
2007/C 155/84	Sag F-92/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 25. maj 2007 — Antas mod Rådet	45

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2007/C 155/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 140 af 23.6.2007

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 129 af 9.6.2007

EUT C 117 af 26.5.2007

EUT C 96 af 28.4.2007

EUT C 95 af 28.4.2007

EUT C 82 af 14.4.2007

EUT C 69 af 24.3.2007

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. maj 2007 — Maatschap Schonewille-Prins mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-45/05) ⁽¹⁾

(Landbrugsstrukturer — EF-støtteordninger — oksekødssektoren — identifikation og registrering af kvæg — slagtepræmier — udelukkelse og nedsættelser)

(2007/C 155/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maatschap Schonewille-Prins

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 21 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød, og af artikel 44, 45 og artikel 47, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (EFT L 327, s. 11) — fortolkning af artikel 11 i Kommissionens forordning nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36) og af artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærk-

ning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204, s. 1) — slagtepræmie — overholdelse af forordning nr. 1760/2000 — udelukkelse og nedsættelse af en fællesskabsbestemt ret til slagtepræmier — anvendelse på nationale udelukkelse og nedsættelse — ændringer af og tilføjelser til oplysninger i en database

Konklusion

- 1) Artikel 21 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød skal fortolkes således, at den manglende overholdelse af den frist for indberetning af oplysninger om flytninger af kvæg til og fra bedriften til den elektroniske database, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97, gør det pågældende dyr uberettiget til slagtepræmie og medfører således en udelukkelse af slagtepræmien for dette dyr.
- 2) Gennemgangen af andet spørgsmål har intet frembragt, som henset til proportionalitetsprincippet kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 21 i forordning nr. 1254/1999, for så vidt som bestemmelsen gør et dyr, for hvilket fristen for indberetning i artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning nr. 1760/2000 ikke er overholdt, uberettiget til slagtepræmie og således medfører en udelukkelse af slagtepræmien for dette dyr.
- 3) Artikel 44 og 45 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, finder ikke anvendelse på en udelukkelse fra slagtepræmie for et dyr, for hvilket oplysningerne vedrørende dyrets flytning til eller fra en bedrift ikke er blevet indberettet til den elektroniske database inden for den i artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning nr. 1760/2000 fastsatte frist, således at det pågældende dyr ville blive berettiget til slagtepræmie, selv om oplysningerne, som er indberettet for sent til databasen, er korrekte.

4) Artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger og/eller artikel 22 i forordning nr. 1760/2000 skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan fastsætte nationale sanktioner, som består i nedsættelser og udelukkelser fra den samlede fællesskabsstøtte, som en landbruger, der har indgivet en ansøgning om slagtepræmie, kan gøre krav på, idet sådanne sanktioner allerede udførligt fremgår af forordning nr. 3887/92.

(¹) EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. maj 2007 — Winfried L. Holböck mod Finanzamt Salzburg-Land (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-157/05) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — etableringsfrihed — indkomstskat — udlodning af udbytter — kapitalindkomster fra tredjelande)

(2007/C 155/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Winfried L. Holböck

Sagsøgt: Finanzamt Salzburg-Land

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 56 EF og 57 EF — national lovgivning om beskatning af udloddet udbytte — en fysisk person, der har bopæl på det nationale område, besidder to tredjedele af aktierne i et selskab, der er etableret i et tredjeland (Schweiz) — beskatning af udbyttet med den normale indkomstskattesats i modsætning til nationale udbytter, der beskattes med en nedsat sats

Konklusion

Artikel 57, stk. 1, EF skal fortolkes således, at artikel 56 EF ikke er til hinder for, at en medlemsstat anvender en lovgivning, som eksiste-

rede den 31. december 1993, og hvorefter en aktionær, der modtager udbytte fra et hjemmehørende selskab, pålægges en skattesats, der svarer til halvdelen af gennemsnitsskattesatsen, hvorimod en aktionær, der modtager udbytte fra et selskab, der er etableret i et tredjeland, og hvori aktionæren ejer to tredjedele af selskabskapitalen, beskattes efter den almindelige indkomstskattesats.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-361/05) (¹)

(Traktatbrud — affaldshåndtering — direktiv 75/442/EØF og 1999/31/EF — ulovlige og ikke kontrollerede lossepladser — lossepladser i Níjar, Hoyo de Miguel og Cueva del Mojón)

(2007/C 155/04)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved I. Martínez del Peral og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved I. del Cuvillo Contreras og M. Muñoz Pérez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — overtrædelse af artikel 4, 9 og 13 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32) og artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182, s. 1) — lossepladser i Níjar, Hoyo de Miguel og Cueva del Mojón, beliggende ved La Mojonera

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 9 og 13 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, samt artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet det ikke inden for den fastsatte frist har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne finder anvendelse på lossepladserne i Níjar, Hoyo de Miguel og Cueva del Mojón (i Almería-provinsen).

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹⁾ EUT C 296 af 26.11.2005.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. maj 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Italienske Republik**

(Sag C-394/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/53/EF — udrangerede køretøjer
— artikel 3, stk. 5, artikel 5, stk. 1, artikel 7, stk. 2, og
artikel 8, stk. 3 og 4 — ikke korrekt gennemført)

(2007/C 155/05)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og M. Konstatinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia og P. Gentili, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269, s. 34)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 5, artikel 5, stk. 1, artikel 7, stk. 2, litra a), andet afsnit, og artikel 8, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, idet den gennem vedtagelsen af lovdekret nr. 209 af 24. juni 2003, som gennemfører direktivets bestemmelser i national ret, ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af direktivet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 28.1.2006.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Portugisiske Republik**

(Sag C-43/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 85/384/EØF — arkitekter —
gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre
kvalifikationsbeviser — nødvendigt at aflægge optagelses-
prøve til arkitektsammenslutningen)

(2007/C 155/06)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2 og 10 i Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 223, s. 15) — krav om, at arkitekter fra andre medlemsstater, der ikke er indskrevet i de respektive nationale organisationer, for at udøve erhverv som arkitekt skal bestå en optagelsesprøve til værtslandets faglige organisation for arkitekter

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 10 i Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, idet den kræver, at indehavere af faglige kvalifikationer inden for arkitekturområdet, der er tildelt af andre medlemsstater, består en optagelsesprøve til den faglige organisation for arkitekter i Portugal.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. maj 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Republikken Østrig**

(Sag C-359/06) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2001/45/EF — socialpolitik —
beskyttelse af arbejdstagere — brug af arbejdsudstyr — mini-
mumsforskrifter for sikkerhed og sundhed)*

(2007/C 155/07)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuschitz og I. Kaufmann-Bühler, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 195, s. 46)

Konklusion

1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), idet den for så vidt angår Burgenland og Kärnten ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og for så vidt angår Niederösterreich under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber meddelelse om disse bestemmelser inden for denne frist.

2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-364/06) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2002/15/EF — tilrettelæggelse af
arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktivi-
teter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte
frist)*

(2007/C 155/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80, s. 35)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Portugisiske Republik**(Sag C-375/06) ⁽¹⁾*(Traktatbrud — direktiv 2003/105/EF — beskyttelse af
arbejdstagerne — kontrol med risikoen for større uheld med
farlige stoffer — manglende gennemførelse inden for den fast-
satte frist)*

(2007/C 155/09)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros og B. Schima, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes og F. Fraústo de Azevedo, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EUT L 345, s. 97)

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. maj 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Portugisiske Republik**(Sag C-376/06) ⁽¹⁾*(Traktatbrud — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte
planers og programmers indvirkning på miljøet — manglende
gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(2007/C 155/10)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes og F. Fraústo de Azevedo, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30)

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006.

Domstolens kendelse af 10. maj 2007 — Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH mod Finanzamt Emmendingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-492/04) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — frie kapitalbevægelser — etableringsfrihed — fiskale bestemmelser — selskabsskat — lånekontrakt mellem selskaber — låntagerselskab etableret i medlemsstat — långiverselskab er selskabsdeltager og etableret i et tredjeland — definition af »betydelig andel af selskabets kapital« — betaling af renter af lånet — betegnelse — maskerede udbetalinger af udbytte)

(2007/C 155/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH

Sagsøgt: Finanzamt Emmendingen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Baden-Württemberg — fortolkning af artikel 56, stk. 1, artikel 57, stk. 1, og artikel 58 EF — national skattelovgivning — beskatning af selskabers udbytte — renter, der er betalt af et indenlandsk selskab af kapital lånt af en selskabsdeltager, der er et selskab med hjemsted i et tredjeland, beskattet som maskeret udlodning af udbytte

Konklusion

En national foranstaltning, hvorefter lånerenter, som betales af et hjemmehørende kapitalsselskab til en ikke-hjemmehørende selskabsdeltager, som besidder en betydelig andel af kapitalen i dette selskab, under visse betingelser skal betragtes som maskerede udbetalinger af udbytte, der beskattes hos det hjemmehørende selskab, der er låntager, påvirker overvejende udøvelsen af etableringsfriheden i henhold til artikel 43 EF ff. Disse bestemmelser kan ikke påberåbes i en situation, der berører et selskab fra et tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 27. marts 2007 — TeleTech Holdings, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Teletech International SA

(Sag C-312/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-ordmærke — ugyldighedsbegæring — ældre nationalt ordmærke)

(2007/C 155/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: TeleTech Holdings, Inc. (ved avocat E. Armijo Chávarri)

De andre parer i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. García Murillo og I. de Medrano Caballero, som befuldmægtigede), Teletech International SA (ved advokats J.-F. Adelle og F. Zimeray)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 25. maj 2005 i sag T-288/03, TeleTech Holdings mod KHIM (intervenient: Teletech International SA), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i søgsmålet til prøvelse af en afgørelse truffet af Harmoniseringskontorets Første Appellkammer, der delvis gav medhold i en ugyldighedsbegæring vedrørende EF-varemærket »TELETECH GLOBAL VENTURES« indgivet af selskabet Teletech International SA, som er indehaveren af det nationale varemærke »TELETECH INTERNATIONAL«

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) TeleTech Holdings, Inc. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 10.11.2005.

Sag anlagt den 20. marts 2007 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-155/07)

(2007/C 155/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved R. Passos, A. Baas og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santa-cruz, M. Sims og D. Canga Fano, som befuldmægtigede)

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2006/1016/EF ⁽¹⁾ af 19. december 2006 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet annulleres på grund af tilsidesættelse af EF-traktaten.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør Europa-Parlamentet et anbringende gældende, hvorefter der er valgt et urigtigt retsgrundlag for den anfægtede afgørelse. Eftersom denne afgørelse i det væsentlige vedrører udviklingslande, herunder lande der er eller kan være berettigede til finansiering ydet af Den Europæiske Investeringsbank med fællesskabsgaranti, burde den have været vedtaget på grundlag af artikel 179 EF i forening med artikel 181 A EF og ikke blot på grundlag af denne sidstnævnte artikel, der fra sit anvendelsesområde udelukker samarbejde med udviklingslande.

⁽¹⁾ EUT L 414, s. 95.

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og M. Moore, som befuldmægtigede)

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EF) nr. 1968/2006 af 21. december 2006 om finansielle bidrag fra Fællesskabet til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) ⁽¹⁾ annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet har til støtte for sin påstand gjort et enkelt anbringende gældende, hvorefter der er foretaget et fejlagtigt valg af hjemmel for den anfægtede forordning. Eftersom de i denne forordning fastsatte foranstaltninger nemlig er omfattet af fællesskabshjemmelen for den økonomiske og sociale samhørighedspolitik, skulle foranstaltningerne ifølge Europa-Parlamentet have været vedtaget med hjemmel i artikel 159, stk. 3, EF og ikke med hjemmel i artikel 308 EF, som kun kan anvendes, hvis ingen anden traktatbestemmelse giver fællesskabsinstitutionerne den fornødne kompetence til at udstede den pågældende retsakt.

⁽¹⁾ EUT L 409, s. 81, og — berigtigelse — EUT 2007 L 36, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 30. marts 2007 — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH mod Wiener Landesregierung og Oberösterreichische Landesregierung

(Sag C-169/07)

(2007/C 155/15)

Processprog: tysk

Sag anlagt den 26. marts 2007 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-166/07)

(2007/C 155/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved I. Klavina og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hartlauer Handelsgesellschaft mbH

Sagsøgt: Wiener Landesregierung og Oberösterreichische Landesregierung

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 43 EF (sammenholdt med artikel 48 EF) til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser, hvorefter det er nødvendigt at opnå tilladelse til oprettelse af en privat behandlingsinstitution i form af et selvstændigt ambulatorium for tandpleje (tandbehandlingsambulatorium), og hvorefter der gives afslag på meddelelse af en sådan tilladelse, når der — henset til det angivne behandlingsformål og det planlagte udbud af tjenesteydelser, sammenholdt med det forhåndenværende behandlingstilbud fra etablerede sygekasselæger, institutioner henhørende under sygekassen, institutioner, som sygekasserne har kontraheret med, samt fra etablerede sygekassetandplejere — ikke forefindes et behov for det planlagte tandbehandlingsambulatorium?
- 2) Giver det anledning til ændringer i besvarelsen af første spørgsmål, hvis forhåndenværende behandlingsudbud fra ambulante offentlige behandlingsinstitutioner, private almennyttige behandlingsinstitutioner og andre institutioner, der står i et kontraktforhold til sygekassen, inddrages i behovsvurderingen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 2. april 2007 — Emirates Airlines Direktion für Deutschland mod Diether Schenkel

(Sag C-173/07)

(2007/C 155/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Sagsøgt: Diether Schenkel

Præjudicielle spørgsmål

Skal bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar

2004 — om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ — fortolkes således, at »en flyafgang« altid omfatter flyrejsen fra afgangsstedet til bestemmelsesstedet og retur, hvis ud- og hjemrejsen bookes samtidig?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af House of Lords (Det Forenede Kongerige) den 2. april 2007 — Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA (RAS) mod West Tankers Inc

(Sag C-185/07)

(2007/C 155/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

House of Lords

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA (RAS)

Sagsøgt: West Tankers Inc

Præjudicielle spørgsmål

Er det i overensstemmelse med EF-forordning nr. 44/2001 ⁽¹⁾, at en ret i en medlemsstat afsiger en kendelse, hvorved en person afskæres fra at anlægge en retssag eller fortsætte en allerede anlagt retssag i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at en sådan retssag er i strid med en voldgiftsaftale?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Sag anlagt den 11. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-196/07)**

(2007/C 155/18)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og E. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 2 i Kommissionens beslutning af 26. september 2006 (sag nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — K(2006) 4279 endelig udgave), idet det ikke uden ugrundet ophold har fjernet en række betingelser indført ved beslutning fra Comisión Nacional de la Energía (Det Nationale Energiråd, »CNE«) (første til sjette, ottende og syttende betingelse), som ved kommissionsbeslutningens artikel 1 var fundet uforenelige med fællesskabsretten, samt at det har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til artikel 2 i Kommissionens beslutning af 20. december 2006 (sag nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — K(2006) 7039 endelig udgave), idet det ikke senest den 19. januar 2007 har fjernet en række betingelser indført ved ministerens beslutning (første, tiende, ellefte og femtende ændrede betingelser), som ved kommissionsbeslutningens artikel 1 var fundet uforenelige med fællesskabsretten.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De spanske myndigheder har ikke fjernet en række betingelser indført ved CNE's beslutning (første til sjette, ottende og syttende betingelse), som i henhold til artikel 1 i Kommissionens første beslutning af 26. september 2006 blev erklæret for uforenelige med fællesskabsretten, og de har ikke ophævet de ændrede betingelser indført ved ministerens beslutning (første, tiende, ellefte og femtende ændrede betingelse), som i henhold til artikel 1 i Kommissionens anden beslutning af 20. december 2006 blev erklæret for uforenelige med fællesskabsretten.

Kongeriget Spanien var i henhold til den første beslutning forpligtet til »uden ugrundet ophold« at fjerne de pågældende betingelser. Ved udløbet af den frist, som Kommissionen havde fastsat for at efterleve den begrundede udtalelse, var der gået næsten seks måneder fra meddelelsen af den første beslutning, hvorved det er åbenbart, at Kongeriget Spanien ikke havde opfyldt den af artikel 2 følgende forpligtelse »uden ugrundet ophold«.

Den 19. januar 2007 udløb fristen for at gennemføre Kommissionens anden beslutning, uden at Kongeriget Spanien har fjernet de betingelser, der ved denne beslutning var blevet erklæret uforenelige med fællesskabsretten.

Det kan heraf udledes, at Kongeriget Spanien har tilsidesat henholdsvis artikel 2 i Kommissionens første beslutning og artikel 2 i Kommissionens anden beslutning.

Appel iværksat den 16. april 2007 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 17. januar 2007 i sag T-231/04, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag C-203/07 P)**

(2007/C 155/19)

*Processprog: græsk***Parter**

Appellant: Den Helleniske Republik (ved P. Milonopoulos og S. Trekli)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Nærværende appel fremmes til realitetsbehandling.
- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves, for så vidt angår den del, der anfægtes.
- Appellanten gives medhold i sine påstande.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Helleniske Republik gør gældende, at De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans fejlfortolkede artikel 12, 13 og 15 i det første aftalememorandum, artikel 14 i det supplerende memorandum og princippet om god tro og om beskyttelse af den berettigede forventning, da Retten fastslog, at medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med Abouja I og II-projekterne var bestemt ved hver medlemsstats adfærd og ikke alene af kontraktmæssig karakter og fastsat ved bestemmelserne i de to nævnte memoranda; ved en korrekt fortolkning af disse bestemmelser i nævnte dokumenter, må det nemlig fastslås, at disse ikke har kunnet indebære finansielle forpligtelser for Den Helleniske Republik, eftersom denne alene havde underskrevet, men ikke ratificeret det supplerende memorandum, hvorfor det ikke havde godkendt dette memorandum, hvorfor alle de betingelser, der var fastsat for påførelse af finansielle obligationer, ikke var opfyldt for Den Helleniske Republiks vedkommende.

Den Helleniske Republik har anført, at De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans fejlforklared artikel 15 i det første aftalememorandum, da den fastslog, at inden underskriften af det supplerende memorandum var der implicit indgået en aftale mellem parterne den 24. februar 1997 om at fuldføre projektet, hvorfor artikel 15, stk. 1, reelt var ophævet eller ændret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Landessozialgericht (Tyskland) den 20. april 2007 — Petra von Chamier-Glisczinski mod Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Sag C-208/07)

(2007/C 155/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Landessozialgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petra von Chamier-Glisczinski

Sagsøgt: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, litra a) — eventuelt sammenholdt med stk. 2 — i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ i medfør af artikel 18, 39 og 49 EF sammenholdt med artikel 10 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF ⁽²⁾ fortolkes således, at en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende eller deres familiemedlemmer ikke for den kompetente institutions regning af institutionen på bopælsstedet ydes nogen kontant- eller kompensationsydelser, når der i henhold til den for denne institution gældende lovgivning ikke for de ved denne institution sikrede er foreskrevet nogen naturalydelser, men kun kontantydelse?
- 2) Hvis en sådan ret ikke foreligger, består der da i medfør af artikel 18, 39 og 49 EF et krav over for den kompetente myndighed om refusion — efter forhåndstilladelse — af udgifter til et stationært plejehjemssophold i en anden medlemsstat i et omfang svarende til de i den kompetente medlemsstat bevilgede ydelser?

⁽¹⁾ EFT 1971 II, s. 366.

⁽²⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Sag anlagt den 20. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-211/07)

(2007/C 155/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, og særligt direktivets artikel 1, stk. 4, idet Irland har opretholdt sections 5.2 og 5.3 i Motor Insurance Agreement af 31. maj 2004 og særligt ved i) at udelukke erstatning til brugere af køretøjer, hvis alle de involverede køretøjer er uforsikrede, og ii) at begrænse retten til erstatning til personer i et ikke-skadevoldende køretøj, som ikke var forsikret.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Section 5.3 i aftalen mellem transportministeren og Motor Insurers' Bureau of Irland af 31. maj 2004 (herefter »aftalen«) foreskriver, at **alle** førere af køretøjer, som ikke er forsikrede, udelukkes fra erstatning, uanset om de har forvoldt ulykken eller ej, og går derfor videre end den tilladte rækkevidde af den udelukkelse, der er fastsat i tredje afsnit i direktivets artikel 1, stk. 4.

Med hensyn til passagerer, som rejser i køretøjer, som ikke er forsikrede, foreskriver aftalens section 5.2 en generel udelukkelse fra erstatning i alle tilfælde, hvor den tilskadekomne person »vidste eller burde have vidst, at der ikke var en godkendt forsikringspolice i kraft«. Alle passagerer i køretøjer, som ikke er forsikrede, behandles således ens, uanset om de rejste i det skadevoldende

køretøj eller ej. Dette er i klar strid med ordlyden af tredje afsnit i direktivets artikel 1, stk. 4, som udtrykkelig sonder mellem disse to situationer og begrænser udelukkelsen fra erstatning til personer (herunder føreren) i det **skadevoldende** køretøj.

Appel iværksat den 23. april 2007 af Indorata-Serviços e Gestão, Lda til prøvelse af dom afsagt den 15. februar 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-204/04, Indorata-Serviços e Gestão, Lda mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (ved Rechtsanwalt T. Wallentin)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 15. februar 2007 ⁽¹⁾ i sag T-204/04 ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel af Rettens dom har appellanten gjort fire anbringender gældende.

Med sit første anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94. I modsætning til Rettens opfattelse mener appellanten, at ordet »HAIRTRANSFER« kan registreres som varemærke, da det på grund af sin fantasifulde karakter har fornødent særpræg, og at det dermed er egnet til at adskille appellants varer og tjenesteydelser, der er omfattet heraf, fra andre virksomheders varer.

Med sit andet anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Appellanten mener, at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af og gjort urigtig brug af den pågældende bestemmelse, da den fastslog, at tegnet »HAIRTRANSFER« i forhold til de af klasse 8 omfattede varer har en tilstrækkelig

direkte og konkret forbindelse til de omhandlede varer, og at tegnet »HAIRTRANSFER« henviser den relevante kundekreds til anvendelsen af varerne i klasse 22 og dermed også ud fra en helhedsvurdering har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse til de pågældende varer i klasse 22. Endvidere mener appellanten ikke, at »HAIRTRANSFER« i sig selv kan være beskrivende i forhold til de varer, for hvilke der er givet afslag, da en »udelukkende beskrivende« funktion ikke kan tilkomme en vare for en tjenesteydelse (!).

Med sit tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet. Tegn, der ifølge appellanten utvivlsomt kan sammenlignes med den omtvistede ordsammensætning, har nemlig været genstand for Harmoniseringskontorets afgørelser om registrering af EF-varemærker. Appellanten gjorde i sagen for Retten gældende, at det foreliggende tegn også på grundlag af fast praksis ved Harmoniseringskontoret, de østrigske patentmyndigheder og mange andre medlemsstaters patentmyndigheder har fornødent særpræg.

Endelig har appellanten med sit fjerde anbringende gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af almindelige fællesskabsretlige principper. Den appellerede dom, som Retten har afsagt, tilsidesætter nemlig princippet om objektivitet og princippet om konsekvente afgørelser, da der inden for en og samme EF-varemærkeansøgning er foretaget en sondering, som sagligt er uforståelig. Ifølge appellanten er det helt åbenlyst, at tjenesteydelsen »hårtætning« i klasse 44, som Harmoniseringskontoret gav afslag på, er omfattet af tjenesteydelsen hårforlængning. Tilladelsen af tegnet »HAIRTRANSFER« for tjenesteydelsen »hårforlængning« og afslag for tjenesteydelsen »hårtætning« er dermed ikke sagligt begrundet.

⁽¹⁾ EUT C 82, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. april 2007 — Verlag Schawe GmbH mod Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Sag C-215/07)

(2007/C 155/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verlag Schawe GmbH

Sagsøgt: Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 7, stk. 1 og 5, og artikel 9 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser⁽¹⁾ til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter en offentlig database (i den foreliggende sag: en systematisk og fuldstændig samling af alt udbudsmateriale fra en delstat), der er offentliggjort i offentlig interesse til almindelig orientering, ikke nyder nogen sui-generis-beskyttelse i direktivets forstand?
- 2) Såfremt spørgsmålet under litra a) besvares benægtende: gælder dette også, hvis denne (offentlige) database ikke er blevet oprettet af en statslig myndighed, men på dennes vegne af en privat virksomhed, som samtlige udbydere i denne delstat skal stille deres udbudsdokumenter direkte til rådighed for med henblik på offentliggørelse?

⁽¹⁾ EFT L 77, s. 20.

Sag anlagt den 25. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-217/07)

(2007/C 155/24)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Wils og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering⁽¹⁾, og i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog⁽²⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af disse direktiver eller ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/49/EF udløb den 30. april 2006.

⁽¹⁾ EUT L 164, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 164, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 27. april 2007 — VZW de Nationale Raad van Dierenwekers en Liefhebbers og VZW Andibel mod Belgische Staat

(Sag C-219/07)

(2007/C 155/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VZW de Nationale Raad van Dierenwekers en Liefhebbers og VZW Andibel

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i sig selv eller sammenholdt med Rådets Forordning (EF) nr. 338/97⁽¹⁾ af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed fortolkes således, at et forbud mod import og forhandling af dyr, der er indført til gennemførelse af artikel 3a, stk. 1, i lov af 14. august 1986 om beskyttelse af dyr og disses velfærd, ikke er begrundet med hensyn til pattedyr, som indføres fra en anden EU-medlemsstat, og som

enhører under kategori B, C eller D som omhandlet i forordningen eller ikke er nævnt i forordningen, når disse pattedyr holdes i denne medlemsstat i henhold til statens lovgivning, og lovgivningen er i overensstemmelse med forordningens bestemmelser?

- 2) Er artikel 30 EF eller forordning nr. 338/97 til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der på grundlag af den bestående lovgivning om dyrevelfærd forbyder enhver kommerciel anvendelse af andre eksemplarer end de eksemplarer, der udtrykkeligt er nævnt i denne nationale lovgivning, når formålet om at beskytte disse arter som omhandlet i artikel 30 EF lige så effektivt kan nås med foranstaltninger, der begrænser samhandelen i Fællesskabet mindre?

⁽¹⁾ EFT L 61, s. 1.

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er en national bestemmelse, som foruden den nævnte finansieringsforpligtelse også forbeholder 60 % af denne obligatoriske finansiering til spansksprogede produktioner, da i overensstemmelse med direktivet og artikel 12 EF, sammenholdt med traktatens øvrige særlige bestemmelser?

- 3) Udgør en forpligtelse i henhold til en national bestemmelse, hvorefter tv-selskaber pålægges at afsætte en procentdel af deres driftsindtægter til forfinansiering af spillefilm, hvoraf 60 % skal anvendes specifikt på spansksprogede produktioner, som for størstepartens vedkommende produceres af den spanske filmindustri, en statsstøtte til fordel for den spanske filmindustri i artikel 87 EF's forstand?

⁽¹⁾ EFT L 298, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 202, s. 60.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 3. maj 2007 — UTECA (Unión de Televisiónes Comerciales Asociadas) mod Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE og Administración del Estado

(Sag C-222/07)

(2007/C 155/26)

Processprog: spansk

Sag anlagt den 4. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-224/07)

(2007/C 155/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UTECA (Unión de Televisiónes Comerciales Asociadas)

Sagsøgte: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE og Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan medlemsstaterne i medfør af artikel 3 i Rådets direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ [af 3. oktober 1989] om [endelig] samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF ⁽²⁾ af 30. juni 1997, pålægge tv-selskaber en forpligtelse til at afsætte en procentdel af deres driftsindtægter til forfinansiering af europæiske spillefilm og tv-film?

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet.

Subsidiært:

Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet), idet det ikke har underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, det er nødvendige for at gennemføre direktivet.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/49/EF udløb den 30. april 2006.

(¹) EUT L 164, s. 44, og berigtigelse EUT L 220, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 7. maj 2007 — Flughafen Köln/Bonn GmbH mod Hauptzollamt Köln

(Sag C-226/07)

(2007/C 155/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Köln

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (¹) fortolkes således, at en virksomhed, der har anvendt afgiftsberigtiget gasolie henhørende under position 2710 i den kombinerede nomenklatur til at producere elektricitet og har

indgivet ansøgning om refusion af afgiften, direkte kan påberåbe sig denne bestemmelse?

(¹) EFT L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Paris (Frankrig) den 9. maj 2007 — Diana Mayeur mod Ministre de la santé et des solidarités

(Sag C-229/07)

(2007/C 155/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Diana Mayeur

Sagsøgt: Ministre de la santé et des solidarités

Præjudicielle spørgsmål

Kan en statsborger i et tredjeland, der er ægtefælle til en fællesskabsborger, i henhold til artikel 23 i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (¹) påberåbe sig fællesskabsforskrifterne om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og om etableringsfrihed, og er de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor der er ansøgt om tilladelse til at udøve et reguleret erhverv, i medfør af disse forskrifter forpligtet til at tage hensyn til samtlige eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, selv hvis de er erhvervet uden for Den Europæiske Union, men i det mindste er blevet anerkendt i en anden medlemsstat, samt til ansøgerens relevante erfaring, idet de skal foretage en sammenligning mellem på den ene side den kompetence, der er dokumenteret ved disse kvalifikationsbeviser og denne erfaring, og på den anden side de krav om kundskaber og kvalifikationer, der stilles ifølge national ret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77, berigtiget i EUT L 299, s. 35).

Sag anlagt den 8. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene**(Sag C-230/07)**

(2007/C 155/30)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Wils og M. Shotter, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat artikel 26, stk. 3, i direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, idet det ikke har sikret sig, at der ved telefonopkald til det europæiske alarmnummer 112, ikke videregives oplysninger om, hvor opkaldet stammer fra, så vidt dette er teknisk muligt.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 24. juli 2003.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

Sag anlagt den 10. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-234/07)**

(2007/C 155/31)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Shotter og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet ⁽¹⁾), idet den ikke i praksis — i det omfang det er teknisk muligt — har sikret, at lokaliseringsoplysninger om den kaldende part stilles til rådighed for beredskabsinstanser, ved alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer, 112.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/22/EF udløb den 24. juli 2003.

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

Sag anlagt den 22. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg**(Sag C-244/07)**

(2007/C 155/32)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Dejmek og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet.

Subsidiært:

Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog, idet det ikke har underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktiv.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/50/EF udløb den 29. april 2006.

⁽¹⁾ EUT L 164, s. 114, og berigtigelse EUT L 220, s. 40.

Sag anlagt den 22. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-245/07)

(2007/C 155/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF ⁽²⁾ om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF ⁽³⁾ om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og

administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet i national ret, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/50/EF udløb den 30. april 2006.

⁽¹⁾ EUT L 164, s. 114.

⁽²⁾ EFT L 235, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 110, s. 1.

Sag anlagt den 24. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-250/07)

(2007/C 155/34)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og D. Kukovec)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik ved ikke forudgående at have offentliggjort en udbudsbekendtgørelse og ubegrundet have forsinket sin besvarelse af klagerens krav om oplysninger om begrundelsen for afslaget på hans tilbud har tilsidesat den forpligtelse til at offentliggøre udbudsbekendtgørelsen før iværksættelsen af udbudsproceduren, som påhviler Den Helleniske Republik i henhold til artikel 20, nr. 2, i direktiv 93/38/EØF ⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, samt den forpligtelse, som påhviler den i henhold til artikel 41, nr. 4, i direktiv 93/38/EØF, således som disse er fortolket i De Europæiske Fællesskabers Domstols praksis.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen modtog en klage vedrørende en uregelmæssighed i den udbudsprocedure, som Dimosia Epicheirisi Ilektrismou (offentlig virksomhed for elektroenergi, herefter »DEI«) havde iværksat med henblik på undersøgelse, forsyning, transport, installation og ibrugtagelse af 2 elektroenergiværker ved termoelektricitetscentralen i Atherínolakkos på Kreta.

Kommissionen har anført, at DEI ikke har offentliggjort udbudsbekendtgørelsen i strid med artikel 20, nr. 2, litra a), i direktiv 93/38/EØF, som fastsætter undtagelser for denne forpligtelse, såfremt der foreligger bestemte betingelser, som må fortolkes snævert. Kommissionen har navnlig anført, at DEI har anlagt en fejlfortolkning af betingelsen vedrørende »ikke er afgivet noget antageligt bud« samt vedrørende »de oprindelige kontraktbetingelser ikke ændres væsentligt til slut« som begrundelse for at anvende nævnte undtagelser i ovennævnte bestemmelse.

Kommissionen har desuden anført, at det i denne sag ikke er muligt at henvise til bydende hensyn og sagens yderst hastende karakter eller uforudsigelige begivenheder som omhandlet i artikel 20, nr. 2, litra d), eftersom disse ikke var blevet godtgjort af DEI.

Kommissionen har endelig under henvisning til Domstolens praksis anført, at det var godtgjort, at begrundelsen for afslaget på klagerens tilbud var sket med betydelig forsinkelse i strid med artikel 4, nr. 4, i direktiv 93/38/EØF.

Kommissionen har følgelig påstået, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 20, nr. 2, og artikel 41, nr. 4. i direktiv 93/38/EØF.

(¹) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

RETTE I FØRSTE INSTANS

Retten virke mellem den 1. og den 17. september 2007

(2007/C 155/35)

Retten har under sit møde i plenum den 6. juni 2007 noteret sig, at edsafleggelsen for Domstolen for de fire nye medlemmer af Retten på grund af retsferien først finder sted efter afslutningen af denne ferie, og følgelig

- varetages præsidentembedet ved Retten af præsident Vesterdorf
- varetages formandskabet for afdelingerne med fem dommere af afdelingsformændene Jaeger, Pirrung, Vilaras og Legal
- varetages formandskabet for første afdeling af afdelingsformanden Cooke
- vedbliver beslutning af 14. januar 2006 (EUT C 10, s. 19) om sammensætningen af appelafdelingen og tildeling af sager til denne afdeling, beslutning af 5. juli 2006 (EUT C 190, s. 14) om sammensætningen af den store afdeling og om udpegelse af den dommer, der erstatter Rettens præsident i sager om foreløbige forholdsregler, og beslutning af 15. januar 2007 (EUT C 42, s. 22) om afdelingernes sammensætning og om retningslinjer for sagernes fordeling mellem afdelingerne at finde anvendelse, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i statuten for Domstolen, indtil de nye medlemmer af Retten tiltræder.

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Vfw AG (Köln, Tyskland) (ved advokaterne H.F. Wissel og J. Dreyer), Landbell AG für Rückhol-Systeme (Mainz, Tyskland) og BellandVision GmbH (Pegnitz, Tyskland) (ved advokaterne A. Rinne og A. Walz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/463/EF af 20. april 2001 om en procedure i henhold til artikel [82 EF] (sag COMP D3/34493 — DSD) (EFT L 166, s. 1)

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens, Landbells og BellandVisions omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Vfw bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 289 af 13.10.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. maj 2007 — Duales System Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-151/01) (¹)

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland og forsynet med logoet Der Grüne Punkt — beslutning, hvorved der konstateres et misbrug af en dominerende stilling — hindringer for adgangen — skyldig afgift i henhold til »aftalen om brug af logoet«)

(2007/C 155/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, tidligere Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG (Köln, Tyskland) (ved advokaterne W. Deselaers, B. Meyring, E. Wagner og C. Weidemann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved S. Rating, derefter ved P. Oliver, H. Gading og M. Schneider, og endelig ved W. Mölls og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. maj 2007 — Duales System Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-289/01) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland og forsynet med logoet Der Grüne Punkt — beslutning om fritagelse — pålæg fastsat af Kommissionen for at sikre konkurrencen — eksklusivitet tildelt de benyttede indsamlingsselskaber af den virksomhed, der driver ordningen — konkurrencebegrænsning — nødvendigheden af at sikre konkurrenterne adgang til de indsamlingsfaciliteter, der benyttes af den virksomhed, der driver ordningen — tilsagn meddelt af den virksomhed, der driver ordningen)

(2007/C 155/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, tidligere Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG (Köln (Tyskland)) (ved advokaterne W. Deselaers, B. Meyring og E. Wagner)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved S. Rating, derefter ved P. Oliver, H. Gading og M. Schneider samt endelig ved W. Mölls og R. Sauer)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Landbell AG für Rückhol-Systeme (Mainz, Tyskland) (ved advokaterne A. Rinne og A. Walz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 3 i Kommissionens beslutning 2001/837/EF af 17. september 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/34493 — DSD, COMP/37366 — Hofmann + DSD, COMP/37299 — Edelhoff + DSD, COMP/37291 — Rethmann + DSD, COMP/37288 — ARGE og fem andre + DSD, COMP/37287 — AWG og fem andre + DSD, COMP/37526 — Feldhaus + DSD, COMP/37254 — Nehlsen + DSD, COMP/37252 — Schönackers + DSD, COMP/37250 — Altvater + DSD, COMP/37246 — DASS + DSD, COMP/37245 — Scheele + DSD, COMP/37244 — SAK + DSD, COMP/37243 — Fischer + DSD, COMP/37242 — Trienekens + DSD, COMP/37267 — Interseroh + DSD) (EFT L 319, s. 1), subsidiært annullation af beslutningen i dens helhed og annullation af det tilsagn afgivet af sagsøgeren, der er gengivet i betragtning 72 til denne beslutning

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Kommissionens omkostninger samt Landbell AG Rückhol-Systemes omkostninger.
- 3) Kommissionen bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af sagsøgerens omkostninger.

(¹) EFT C 44 af 16.2.2002.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — F mod Kommissionen

(Sag T-324/04) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — udlandstillæg — annullationsøgsmål — erstatningssøgsmål — artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til tjenestemandsvedtægten — begrebet international organisation — fast bopæl og hovederhverv — afslag på udlandstillæg med tilbagevirkende kraft — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb)

(2007/C 155/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: F (Rhode-Saint-Genèse, Belgien) (ved avocat É. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Krämer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser om afslag med tilbagevirkende kraft på at tildele sagsøgeren udlandstillæg og om fastsættelse af fremgangsmåden for tilbagesøgningen af de i medfør heraf fejlagtigt oppebårne beløb, dels en påstand om godtgørelse af samtlige beløb, som er blevet eller vil blive indeholdt i sagsøgerens løn at regne fra februar 2004, med tillæg af renter, samt en påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som angiveligt er lidt.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — Merant mod KHIM — Focus Magazin Verlag (FOCUS)

(Sag T-491/04) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om FOCUS som EF-ordmærke — det ældre nationale figurmærke MICRO FOCUS — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 155/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Merant GmbH (Ismaning, Tyskland) (ved avocat A. Schulz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved D. Schennen, derefter G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Tyskland) (ved avocat U. Gürtler)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. oktober 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 542/2002-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Merant GmbH og Focus Magazin Verlag GmbH.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 18. oktober 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 542/2002-2) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger samt betaler de af sagsøgeren, Merant GmbH afholdte omkostninger.
- 3) Intervenienten, Focus Magazin Verlag GbmH, bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 — Kommissionen mod IIC

(Sag T-500/04) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse — Rettens kompetence — tilbagebetaling af forskud, der er udbetalt af Fællesskabet til projekter, der er finansieret inden for transeuropæiske net på telekommunikationsområdet — fortabelse — adgang til tilbagebetaling af de udgifter, der angiveligt er afholdt)

(2007/C 155/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun, W. Wils og N. Knittlmayer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: IIC Informations-Industrie Consulting GmbH (Königswinter, Tyskland) (ved advokats E. Rott og J. Wolff)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 238 EF om, at sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale en del af det forskud, der er udbetalt af Fællesskabet i henhold til to kontrakter om finansiering i forbindelse med kulturprogrammer.

Konklusion

- 1) IIC Informations-Industrie Consulting GmbH tilpligtes at betale Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et beløb på 179 337 EUR med renter 4 % fra den 1. november 1998 og indtil betaling sker.
- 2) I øvrigt frifindes IIC Informations-Industrie Consulting GmbH.
- 3) IIC Informations-Industrie Consulting GmbH's begæring om beskyttelse mod tvangsfuldbyrdelse af denne dom forkastes.

- 4) IIC Informations-Industrie Consulting GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — La Perla mod KHIM — Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC)

(Sag T-137/05) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — de ældre nationale ord- og figurmærker la PERLA og LA PERLA PARFUMS — relativ registreringshindring — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94)

(2007/C 155/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Gruppo La Perla SpA (Bologna, Italien) (ved advokats R. Morresi og A. Dal Ferro)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved M. Capostagno, derefter O. Montalto, som befuldmægtigede)

De anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Worldgem Brands — Gestão e Investimentos Lda, tidligere Cielo Brands — Gestão e Investimentos Lda, (Madeira, Portugal) (ved advokats G. Bozzola og C. Bello-munno)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. januar 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 537/2004-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Gruppo La Perla SpA og Worldgem Brands — Gestão e Investimentos Lda.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 25. januar 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 537/2004-1) annulleres.
- 2) Intervenienten bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af sagsøgernes omkostninger.

3) Sagsøgeren bærer to tredjedele af sine egne omkostninger

4) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 132 af 28.5.2005.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 —
Trek Bicycle mod KHIM — Audi (ALLTREK)**

(Sag T-158/05) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om ALLTREK som EF-ordmærke — det ældre nationale ordmærke TREK — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 155/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Trek Bicycle Corp. (Waterloo, Wisconsin, De Forenede Stater) (ved advokats J. Kroher og A. Hettenkofer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved B. Müller, derefter ved G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Audi AG (Ingolstadt, Tyskland) (ved advokats L. von Zumbush og M. Groebl)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. februar 2005 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 587/2004-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Trek Bicycle Corp. og Audi AG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.
- 3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 9.7.2005.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 —
Mebrom mod Kommissionen**

(Sag T-198/05) (¹)

(Ansvar uden for kontraktforhold — import af methylobromid i Den Europæiske Union — sen etablering af internetside, der muliggør ansøgning og bevilling af importlicenser og importkvoter — artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 2037/2000 — tab som følge af manglende indtjening — spørgsmålet om, der foreligger et tab)

(2007/C 155/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mebrom NV (Rieme-Ertvelde, Belgien) (ved advokats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og X. Lewis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt, som følge af den omstændighed, at Kommissionen undlod at etablere en ordning, der gjorde det muligt for virksomheden at importere methylobromid til Den Europæiske Union til kritiske formål.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 182 af 23.7.2005.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 —
Mebrom mod Kommissionen**

(Sag T-216/05) (¹)

(Beskyttelse af ozonlaget — indførsel af methylobromid i Den Europæiske Union — afslag på tildeling af en importkvote for kritisk anvendelse i 2005 — annullationssøgsmål — formaliteten — gennemførelse af artikel 3, 4, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 2037/2000 — berettiget forventning — retssikkerhed)

(2007/C 155/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mebrom MV (Rieme-Ertvelde, Belgien) (ved advokats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og X. Lewis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af en påstået afgørelse indeholdt i en skrivelse fra Kommissionen af 11. april 2005 adresseret til sagsøgeren vedrørende tildeling af importkvoter for methylobromid for 2005.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 182 af 23.7.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. maj 2007 — Procter & Gamble mod KHIM (Firkantede hvide tabletter med et blomstermønster i farve)

(Forenede sager T-241/05, T-262/05 — T-264/05, T-346/05, T-347/05, T-29/06 — T-31/06) (¹)

(EF-varemærker — ansøgninger om tredimensionale EF-varemærker — firkantede hvide tabletter med et blomstermønster i farve — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg)

(2007/C 155/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, De Forenede Stater (ved avocat G. Kuipers)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved D. Schennen, derefter ved G. Schneider, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ni sager om annullation af afgørelser truffet den 14. april 2005 (sag R 843/2004-1), den 3. maj 2005 (sag R 845/2004-1), den 4. maj 2005 (sag R 849/2004-1), den 1. juni 2005 (sag R 1184/2004-1), den 6. juli 2005 (sag R 1188/2004-1 og R 1182/2004-1), den 16. november 2005 (sag R 1183/2004-1), den 21. november 2005 (sag R 1072/2004-1) og den 22. november 2005 (sag R 1071/2004-1) af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende ansøgning om registrering af tredimensionale varemærker.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 205 af 20.8.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. maj 2007 — Henkel mod KHIM — SERCA (COR)

(Sag T-342/05) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket COR — ældre nationalt figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »dor« skrevet med gotiske bogstaver — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 155/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Henkel KGaA (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat C. Osterrieth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved A. Folliard-Monguiral, derefter ved G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Serra Y Roca SA (SERCA) (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. juli 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 556/2003-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Henkel KGaA og Serra Y Roca, SA (SERCA).

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Henkel KGaA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. maj 2007 — Parlamentet mod Eistrup(Sag T-223/06 P) ⁽¹⁾**(Appel — stævning underskrevet af en advokat ved hjælp af et stempel — afvisning af sagen)**

(2007/C 155/47)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved H. von Herten og L. Knudsen, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Ole Eistrup (Knebel, Danmark) (ved advokaterne S. Hjelmberg og M. Honoré)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 13. juli 2006, Eistrup mod Parlamentet (sag F-102/05, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), hvorunder der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Retten for EU-personalesagers kendelse af 13. juli 2006, Eistrup mod Parlamentet (sag F-102/05, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), ophæves.
- 2) Den af Ole Eistrup ved Retten for EU-personalesager anlagte sag F-102/05 afvises.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger såvel i sagen ved første instans som i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 21. maj 2007 — Kronberger mod Parlamentet

(Sag T-18/07 R)

(Særlige rettergangsformer — akten om valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning)

(2007/C 155/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hans Kronberger (Wien, Østrig) (ved Rechtsanwalt W. L. Weh)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved H. Krück, N. Lorenz og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på at opnå dels en foreløbig erklæring om, at tildelingen af et mandat i Europa-Parlamentet til dets nuværende indehaver er ugyldig, dels en foreløbig tildeling af samme mandat til sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 16. april 2007 — P.P.TV mod KHIM — Rentrak (PPT)

(Sag T-118/07)

(2007/C 155/49)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão (Lissabon, Portugal) (ved advokados I. de Carvalho Simões og J. Conceição Pimenta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: RENTRAK Corp.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. februar 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1040/2005-1) (vedrørende afgørelse nr. 2254/2005 truffet den 28.6.2005 af Indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret) annulleres.
- Det pålægges Harmoniseringskontoret at udelukke EF-varemærke nr. 1758382 fra registrering for alle de anførte tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: RENTRAK Corp.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket PPT (Distribution af videokassetter på basis af indtægtsdeling eller fri anvendelse; udlejning af videoer og dvd'er; udlejning af videobåndoptagere og dvd-afspillere; distribution af videobånd; udlejning af videoer, dvd'er, videobåndoptagere og dvd-afspillere online via det globale computernetværk, klasse 41)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det portugisiske varemærke nr. 330.375 kendetegnet ved elementet »PPTV« (tjenesteydelserne »uddannelse; undervisningsvirksomhed; underholdningsvirksomhed; sportsarrangementer og kulturelle arrangementer« i klasse 41)

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Antagelse af indsigelsen og afvisning af det ansøgte EF-varemærke

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Indsigelsesaftdelingens afgørelse og afvisning af indsigelsen

Søgsmålsgrunde:

Tjenesteydelseslighed: Appelkammerets vurdering, hvorefter tjenesteydelserne for det pågældende varemærke ikke er rettet til de samme forbrugere, eftersom der udelukkende er tale om distribution, og at de derfor ikke har nogen forbindelse med sagsøgerens tjenesteydelser, er uforholdsmæssig restriktiv.

Visuel lighed og risiko for forveksling: De første tre bogstaver i hvert af de to kendetegn er præcis de samme. Ingen af varemærkerne har nogen umiddelbar betydning for den portugisiske forbruger, men vil blive anset for fantasifulde tegn og originale logoer.

Risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse.

Selv om det antages, at de portugisiske forbrugere kan skelne mellem varemærkerne, kan det ikke udelukkes, at de tillægger dem samme oprindelse eller tror, at der består kommercielle, økonomiske eller organisatoriske forbindelser mellem varemærkernes indehavere, eller at det kan udgøre illoyal konkurrence, selv om ansøgeren af det pågældende varemærke ikke har denne hensigt.

Sag anlagt den 24. april 2007 — Mohr & Sohn mod Kommissionen

(Sag T-131/07)

(2007/C 155/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf (Rhg), Tyskland) (ved Rechtsanwalt F. von Waldstein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 28. februar 2007 annulleres, og Kommissionen tilpligtes at tillade sagsøgeren at undtage kranskibet »Niclas« efter artikel 4, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 af 29. marts 1999 om en kapacitetspolitik for Fællesskabets indlandsflåder til fremme af vandvejs-transporten.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning DG-Greffe (2007) D/200972 af 28. februar 2007 angående sagsøgerens anmodning om tilladelse til at undtage kranskibet »Niclas« efter artikel 4, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 718/99 (⁽¹⁾). Sagsøgeren havde anmodet om, at dette specialsbåd blev undtaget fra »gammelt for nyt«-reglen. I den anfægtede beslutning bestemte sagsøgte, at en sådan undtagelse for skibet »Niclas« ikke kan tillades.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren særligt gjort gældende, at kranskibet »Niclas« ikke hører til de skibstyper, som er omfattet af forordning nr. 718/1999. I den forbindelse har sagsøgeren anført, at det omhandlede skib ikke besidder en attest om skibets tilhørsforhold til Rhinen, der imidlertid er en forudsætning for lovlig godstransport på de europæiske vandveje. Efter sagsøgerens opfattelse adskiller kranskibet »Niclas« sig ikke fra oplagringsskibe efter artikel 2, stk. 2, litra f) eller fra mudderpamme eller flydemateriel for anlægsvirksomheder efter artikel 2, stk. 2, litra g) i samme forordning.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 718/99 af 29.3.1999 om en kapacitetspolitik for Fællesskabets indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten.

Sag anlagt den 2. maj 2007 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares mod Kommissionen

(Sag T-137/07)

(2007/C 155/51)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Portela, Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda. (Queluz, Portugal) (ved advogado C. Mourato)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen pålægges en forpligtelse til at handle i overensstemmelse med det anførte i artikel 14b i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr (⁽¹⁾), navnlig ved via den tyske stat at pålægge det bemyndigede organ — til udgift for den obligatoriske civilretlige ansvarsforsikring, der er omhandlet i punkt 6 i bilag XI til direktiv 93/42 og i punkt 7, litra a), i MedDev-dokument 210-2 Rev 1, fra april 2001 — at erstatte det tab, der er påført sagsøgeren.
- Subsidiært, for det tilfælde at sagsøgeren ikke får erstatning for det lidte tab fra den obligatoriske civilretlige ansvarsforsikring, tilpligtes Kommissionen at betale en erstatning på 2 419 665,42 EUR for det lidte tab.
- Kommissionen tilpligtes at betale morarenter til sagsøgeren fra tidspunktet for kravets fremsættelse beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks referencerentesats, forhøjet med to procentpoints.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2, i procesreglementet for Retten i Første Instans, især de nødvendige udgifter, sagsøgeren har afholdt med henblik på sagens behandling, herunder rejse- og opholdsudgifter, vederlag og andre udgifter til sagsøgers advokat i overensstemmelse med samme procesreglements artikel 91, litra b).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Inden for rammerne af sine handelsaktiviteter importerede sagsøgeren, der er et handelsselskab med hovedsæde i Portugal, i første halvår af 2002 fra Taiwan, to partier på 5 184 styk digitale termometre, der var fremstillet af virksomheden Geon Corporation (herefter »Geon«), og som viste sig at være defekte.

Geons kvalitetskontrolsystem blev gennemgået af TÜV Rheinland, der i sin egenskab at være det kompetente bemyndigede organ i denne forbindelse var forpligtet til at foretage passende inspektioner og vurderinger for at sikre sig, at fabrikanten anvendte det godkendte kvalitetssystem, idet der er mulighed for at aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under sådanne besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller få foretaget prøvninger for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende, jf. punkt 4.2. og 4.3. i bilag V til direktiv 93/42.

Det bemyndigede organ, TÜV Rheinland, har vist sig at være ude af stand til at garantere, at det produkt, det havde certificeret, kunne markedsføres sikkert i Europa, idet det samtidig afviste at påtage sig ansvaret, da det af sagsøgeren blev underrettet om de alvorlige problemer, som dette produkt gav anledning til.

Det nævnte organ har således tilsidesat punkt 4 i direktivets bilag V og punkt 1.2 og 4 — nærmere bestemt punkt 4.1, 4.3 og 4.4 — i modul D (kvalitetssikring af produktionen) i Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 (⁽²⁾).

Den procedure, Kommissionen og medlemsstaterne skal følge, når der opstår tvivl om et bemyndiget organs kompetence,

består — som anført i punkt 6.2.2., første afsnit, i Europa-Kommissionens »Guide to the implementation of the directives based on the New Approach and the Global Approach« — i at foretage en ny vurdering af det nævnte organs evne til at udføre det hverv, som det er blevet udpeget til at udføre.

Det var Kommissionen, der i henhold til del A, kapitel I, i bilaget til afgørelse 93/465 var beføjet til at kræve af den kompetente tyske myndighed, at den traf passende foranstaltninger som omhandlet i MedDev-dokument 210-2 Rev 1, fra april 2001, og at den greb ind overfor det organ, den havde udpeget.

I tilfælde som det foreliggende, hvor der konstateres en fejl i den proces, der følges ved vurderingen af kvaliteten af en virksomheds produktion, med den virkning, at produkter, der ikke er i overensstemmelse med kravene, og som bringer forbrugernes sundhed i fare, markedsføres, bestemmes det i punkt 6 i direktivets bilag XI, at det bemyndigede organ skal tegne en civilretlig ansvarsforsikring, der hæfter i tilfælde af, at der konstateres en risiko, herunder situationen, hvor et bemyndiget organ ser sig nødsaget til at tilbagekalde eller suspendere attesterne, således som det desuden er fastsat i punkt 7 i MedDev-dokument 210-2 Rev 1.

Selv om det påhviler de nationale markedsovervågningsmyndigheder at fastlægge det bemyndigede organs kompetence, og Kommissionen ikke kan gribe direkte ind over for dette organ, var Kommissionen — der løbende var blevet underrettet om det alvorlige problem, der var blevet konstateret — dog forpligtet til at skride ind over for den medlemsstat, i hvilken det pågældende organ er hjemmehørende, og pålægge den at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger for at sikre EU-borgernes sikkerhed og sundhed i overensstemmelse med artikel 152, stk. 1, EF.

Sagsøgeren anmodede udelukkende Kommissionen om, at den via den tyske stat pålagde den kompetente nationale myndighed, BfArM at gøre brug af sin lovpligtige civilretlige ansvarsforsikring, således at selskabet fik udbetalt erstatning for den skade, der var forvoldt ved markedsføringen af defekte produkter med CE-mærkning.

I guidens punkt 8.3.3 er det fastsat, at »Kommissionen er ansvarlig for administration af beskyttelsesklausulen på europæisk niveau og for at sikre, at den anvendes i hele Fællesskabet«.

Infarmed (Instituto Nacional de Farmácia e do Medicamento) suspenderede markedsføringen af produktet i Portugal og påbød, at det skulle trækkes tilbage netop i medfør af direktivets artikel 14b.

Kommissionen har således tilsidesat følgende bestemmelser: Artikel 152, stk. 1, EF, artikel 14b i direktiv 93/42, punkt 6.2.2, første afsnit, punkt 8.2.2, 8.2.3, 8.3.2 og 8.3.3 i »Guide to the implementation of the directives based on the New Approach and the Global Approach«, samt afdeling A, kapitel I, i bilaget til afgørelse 93/465.

Ved ikke at opfylde de forpligtelser, der påhviler Kommissionen i henhold til de nævnte bestemmelser, forhindrede den, at sagsøgeren fik erstatning for det lidte tab til udgift for den obligatoriske civilretlige ansvarsforsikring.

Sagsøgeren regnede med at kunne sælge mindst 500 000 termometre om året.

Det sagsøgende firma præciserer, at firmaet som følge af beslutningen om at trække produktet tilbage fra markedet blev afskåret fra dette marked, eftersom firmaets image var blevet uafvendeligt knyttet til de forhandlede produkters manglende overensstemmelse med kravene.

Sagsøgerens tab kan opgøres til 2 419 665,42 EUR.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/42/EØF af 14.6.1993 om medicinsk udstyr (EFT L 169, s. 1), berigtiget i EFT 1997 L 323, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 220, s. 23.

Sag anlagt den 4. maj 2007 — Schindler Holding m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-138/07)

(2007/C 155/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Schindler Holding Ltd (Hergiswil, Schweiz), Schindler Management AG (Ebikon, Schweiz), SA Schindler NV (Bruxelles, Belgien), Schindler Sàrl (Luxembourg, Luxembourg), Schindler Liften BV (s'-Gravenhage, Nederlandene) og Schindler Deutschland Holding GmbH (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwälte R. Bechtold, W. Bosch, U. Soltész og S. Hirsbrunner)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators) annulleres i henhold til artikel 231, stk. 1, EF.
- Subsidiært nedsættes de i beslutningen pålagte bøder.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgerne og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have deltaget i karteller på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Belgien, Tyskland, Luxembourg og Nederlandene. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

- Der er sket en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet ved artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen i henhold hertil er tildelt et ubegrænset skøn med henblik på bødefastsættelsen.
- Den af Kommissionen pålagte bøde er i strid med forbuddet mod tilbagevirkende kraft.
- Retningslinjerne for beregningen af bøder ⁽²⁾ (»1998-retningslinjerne«) er uvirksomme, eftersom der heri ikke tages passende hensyn til særlige omstændigheder i forbindelsen mellem bødernes grundbeløb og de respektive overtrædelser, og Kommissionen gives for store skønsmålinger ved bødefastsættelsen.
- De beviser, der er fremført af hovedvidnet i henhold til meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽³⁾, er ulovlige som følge af en tilsidesættelse af princippet *nemo tenetur*, henholdsvis af retten til ikke at afgive belastende vidneudsagn mod én selv, af princippet *in dubio pro reo* og af proportionalitetsprincippet samt som følge af den måde, hvorpå Kommissionen overskred sine beføjelser ved at vedtage disse beslutninger.
- Der er sket en tilsidesættelse af magtfordelingsprincippet og kravene til en retsstatslig proces.
- Den anfægtede beslutning er ulovlig i henhold til folkeretten, idet de pålagte bøder har eksproprierende karakter.
- Der er sket en tilsidesættelse af 1998-retningslinjerne, eftersom grundbeløbene og udgangsbeløbene var for høje set i forhold til de konkrete overtrædelser.
- Der er sket en tilsidesættelse af 1998-retningslinjerne, eftersom der blev taget utilstrækkeligt/intet hensyn til formildende omstændigheder.
- Der er sket en tilsidesættelse af samarbejdsmeddelelsen af 2002, eftersom der er indrømmet urimeligt lave bødenedsættelser eller afslag herpå efter samarbejde.
- Bøderne er uforholdsmæssigt høje.
- Den anfægtede beslutning er retsstridig, for så vidt som den er rettet til Schindler Holding Ltd og Schindler Management AG, eftersom den, idet der ikke foreligger en folkeretlig aftale med Schweiz, ikke blev meddelt disse selskaber effektivt.

- Betingelserne for at holde Schindler Holding Ltd ansvarlig in solidum er ikke opfyldt.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, eftersom bøderne maksimumbeløb blev overskredet.

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).
- (²) Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17° og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).
- (³) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 2. maj 2007 — Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen

(Sag T-139/07)

(2007/C 155/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, USA) (ved solicitor J. Temple Lang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet i forbindelse med artikel 18 i direktiv 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ved at have undladt at forelægge forskriftsudvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes efter artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør i henhold til artikel 232 EF gældende, at Kommissionen har udvist passivitet i strid med artikel 18 i direktiv 2001/18/EF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (¹) ved ikke at sikre, at der blev truffet afgørelse vedrørende sagsøgerens anmeldelse om markedsføring af insektresistent genetisk modificeret 1507-majs.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen i henhold til den procedure, der er fastsat i direktivet, er forpligtet til at sikre, at der træffes og sker offentliggørelse af en afgørelse vedrørende en anmeldelse inden for den frist, der er fastsat i direktivet. Sag-

søgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ved at ikke at forelægge forskriftsudvalget et udkast til de foranstaltninger, der skulle træffes, har undladt at sikre, at der blev truffet en sådan afgørelse, selv om alle kravene til sagsøgeren og andre parter omfattet af direktivet var blevet opfyldt i overensstemmelse med direktivet.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen er blevet opfordret til at handle i artikel 232 EF's forstand, hvilket Kommissionen har undladt. Dette har ifølge sagsøgeren haft skadelige virkninger for sagsøgerens retsstilling.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT 2001 L 106, s. 1).

Sag anlagt den 26. april 2007 — Chi Mei Optoelectronics Europe and Chi Mei Optoelectronics UK mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-140/07)

(2007/C 155/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Nederlandene), Chi Mei Optoelectronics UK Ltd (Havant, Det Forenede Kongerige) (ved lawyers S. Völker, F. Louis og A. Vallery)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved deres søgsmål anfægter sagsøgerne Kommissionens beslutning K(2007) 546 af 15. februar 2007, hvorved Kommissionen i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (¹) har pålagt sagsøgerne at udlevere specifikke oplysninger og dokumenter om adfærd, der er genstand for efterforskning i sag COMP/F/39309 — Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, idet Kommissionen savner efterforsknings- og tvangsfuldbyrdskompetence til at pålægge datterselskaber i EU at fremlægge dokumenter og udlevere oplysninger, der udelukkende kontrolleres og opbevares af juridiske personer, der befinder sig uden for Kommissionens myndighedsområde. Det gøres derfor gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fremsætte en formel anmodning om oplysninger til sagsøgerne, hvorved de pålægges at udlevere dokumenter og oplysninger, der udelukkende kontrolleres og besiddes af deres moderselskab, som er beliggende uden for EU.

Mere præcist anfører sagsøgerne, at den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 18, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003, fordi den ser bort fra princippet om ejerskabet til og kontrollen over dokumenterne, og dermed den underforståede begrænsning af disse bestemmelser. I tillæg gør sagsøgerne gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter folkerettens almindelige principper om territorialitet, suverænitet, ikke-indblanding og lighed mellem stater ved den påståede kompetence til at træffe tvangsforanstaltninger i forhold til en virksomhed uden for EU.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs mod Kommissionen

(Sag T-144/07)

(2007/C 155/55)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaten V. Turner og D. Mes)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgeren har nedlagt påstand

om annullation af den anfægtede beslutning, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, eller subsidiært nedsættelse af den bøde, selskabet er pålagt.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke havde beføjelser til at anvende artikel 81 EF, eftersom tilsidesættelsen ikke havde nogen mærkbar virkning på samhandelen i EU.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen i henhold til Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder (¹) ikke var den bedst egnede myndighed inden for konkurrenceområdet med henblik på anvendelsen af artikel 81 EF. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen ved alligevel at iværksætte proceduren har tilsidesat den berettigede forventning, som sagsøgeren kunne udlede af anvendelsen af denne meddelelse.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved at iværksætte proceduren og pålægge bøden har tilsidesat princippet »ne bis in idem«, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om god forvaltningsskik, eftersom de belgiske konkurrencemyndigheder havde fritaget sagsøgeren for bøder for deltagelsen i den overtrædelse, som udgjordes af det i den anfægtede beslutning omhandlede kartel.

Kommissionen har endvidere ulovligt fastslået, at sagsøgerne ThyssenKrupp Elevators AG og ThyssenKrupp AG er ansvarlige in solidum for den tilsidesættelse, sagsøgeren har begået.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af den pålagte bøde har tilsidesat artikel 23 i forordning nr. 1/2003 (²) og Kommissionens retningslinjer for bødeberegning (³), ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet. Kommissionen har endvidere ikke overholdt den maksimale bødestørrelse i henhold til artikel 23.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen desuden har tilsidesat meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (⁴) og ligebehandlingsprincippet, da den fastsatte sagsøgerens bødenedsættelse som følge af sagsøgerens samarbejde i henhold til samarbejdsmeddelelsen.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om god forvaltningsskik, da den fastsatte sagsøgerens bødenedsættelse som følge af dennes samarbejde uden for samarbejdsmeddelelsens anvendelsesområde.

(¹) EUT 2004 C 101, s. 43.

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

(³) Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

(⁴) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — OTIS m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-145/07)

(2007/C 155/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: OTIS SA (Dilbeek, Belgien), OTIS GmbH & Co. OHG (Berlin, Tyskland), Otis BV (Amersfoort, Nederlandene) og Otis Elevator Co. (Farmington, De Forenede Stater) (ved lawyer A. Winckler og solicitor J. Temple Lang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den bøde, som Otis er blevet pålagt ved beslutningen, annulleres eller nedsættes væsentligt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Retten træffer enhver anden foranstaltning, den måtte finde passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), hvorved sagsøgerne sammen med andre virksomheder blev fundet ansvarlige for at have deltaget i fire enkeltstående, sammenhængende og fortsatte tilsidesættelser af artikel 81, stk. 1, EF ved opdeling af markeder gennem aftaler eller samordning om udbud og salgsaftaler, installation, vedligeholdelse og modernisering af elevatorer og rulletrapper.

Sagsøgerne har til støtte for sine påstande påberåbt sig ni anbringender, og de har ikke bestridt de faktiske omstændigheder, der er fastslået i den anfægtede beslutning.

Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af det pågældende juridiske kriterium, da den fandt Otis Elevator Company ansvarlig for de lokale enheders adfærd, eftersom Otis Elevator Company ikke udøvede afgørende indflydelse på disse lokale datterselskabers daglige forretningsadfærd og ikke kunne have kendskab til deres ulovlige adfærd.

Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af retningslinjerne for bødeberegning ⁽¹⁾ og tilsidesat proportionalitetsprincippet i følgende tilfælde:

- Ved forhøjelsen af bøden som afskrækkende virkning i forhold til hele koncernens omsætning.
- Ved fastsættelsen af grundbeløbet vedrørende Tyskland, eftersom Kommissionen undlod at tage hensyn til, at de ulovlige ordninger udelukkende vedrørte rulletrapper og

»højværdis«-/højhastighedselevatorer, som kun udgør en lille andel af det samlede antal elevatorer.

Kommissionen har tilsidesat samarbejdsmeddelelsen ⁽²⁾:

- Ved ikke at indrømme Otis immunitet for de ulovlige ordninger i Tyskland, eftersom Otis var det eneste firma, der fremlagde beviser og oplysninger om *hele* formålet med og varigheden af elevator- og rulletrappeordningerne
- Ved ikke at indrømme Otis delvis immunitet vedrørende henholdsvis rulletrapper og elevatorer for visse tidsrum og ved ikke at begrunde dette.

Subsidiært burde Kommissionen have indrømmet en nedsættelse på 50 % og under alle omstændigheder en væsentlig større nedsættelse end 25 %. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen foretog en urigtig vurdering af omfanget og betydningen af den merværdi, Otis' beviser gav.

Endvidere har Kommissionen tilsidesat Otis' berettigede forventninger og proportionalitetsprincippet:

- Idet den ikke indrømmede Otis den sædvanlige nedsættelse på 10 % for ikke at have bestridt de faktiske omstændigheder vedrørende Belgien, Tyskland og Luxembourg
- Idet den ikke indrømmede Otis en nedsættelse for at have fremlagt afklarende og supplerende oplysninger.

Endelig har Kommissionen, da den fastsatte bøden vedrørende Belgien, Tyskland og Luxembourg, foretaget en urigtig anvendelse af samarbejdsmeddelelsen og retningslinjerne for bødeberegning.

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — United Technologies mod Kommissionen

(Sag T-146/07)

(2007/C 155/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: United Technologies Corp. (Hartford, De Forenede Stater) (ved lawyer A. Winckler og solicitor J. Temple Lang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den bøde, som United Technologies Corp blev pålagt ved beslutningen, annulleres eller nedsættes væsentligt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Retten træffer enhver anden foranstaltning, den måtte finde nødvendig.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), hvorved sagsøgeren sammen med andre virksomheder blev fundet ansvarlig for at have deltaget i fire enkeltstående, sammenhængende og fortsatte tilsidesættelser af artikel 81, stk. 1, EF ved opdeling af markeder gennem aftaler eller samordning om udbud og salgsaftaler, installation, vedligeholdelse og modernisering af elevatorer og rulletrapper.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fortrinsvis gjort gældende, at Kommissionen uberettiget har fundet, at den blotte retlige besiddelse af et helejet datterselskab medfører, at moderselskabet er erstatningsansvarligt. Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, i) at der i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ kræves beviser for forsæt eller uagtsomhed, ii) at moderselskabet skal udøve en reel kontrol over datterselskabets forretningspolitik i overtrædelsesperioden eller kende til adfærden og undlade at handle for at bringe denne til ophør, og iii) at moderselskabets erstatningsansvar for datterselskabets antitrust-overtrædelser skal støttes på dets faktiske adfærd og ikke dets indflydelsesmuligheder.

Dernæst har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet har afkræftet enhver formodning for erstatningsansvar, eftersom dets datterselskaber selvstændigt bestemte deres daglige forretningsadfærd, og de relevante ansatte handlede i strid med instrukserne, efter at sagsøgeren havde truffet enhver rimelig foranstaltning for at sikre overholdelsen af konkurrencereglerne. Endvidere formåede Kommissionen ifølge sagsøgeren ikke at angive årsagerne til, at den fandt, at sagsøgeren ikke havde afkræftet formodningen for erstatningsansvar.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at forhøjelsen på 70 % af sagsøgerens bøde med hensyn til størrelse og afskrækkende virkning er uberettiget og uforholdsmæssig.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den har fundet, at sagsøgeren er ansvarlig for sine datterselskabers ulovlige adfærd, hvorimod Kommissionen anvendte et andet juridisk kriterium til at finde, at Mitsubishi Electric Corporation Japan ikke var ansvarlig for sit datterselskabs adfærd.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Aufzüge og ThyssenKrupp Fahrtreppen mod Kommissionen

(Sag T-147/07)

(2007/C 155/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: ThyssenKrupp Aufzüge GmbH (Neuhausen auf den Fildern, Tyskland) og ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwälte U. Itzen og K. Blau-Hansen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der i den anfægtede beslutning er pålagt sagsøgerne in solidum, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgerne og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have deltaget i et kartel på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Tyskland. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål påstande følgende anbringender:

- Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage beslutningen, da den lokale tilsidesættelse, der er fastslået, ikke havde mellemstatslig betydning.
- Der foreligger ikke forudsætninger for, at sagsøgerne er ansvarlige in solidum med deres moderselskaber, eftersom de er juridisk og økonomisk uafhængige.
- Bødens grundbeløb er uforholdsmæssigt i sammenligning med det reelle omfang af det pågældende marked.
- Afskrækkelseskoefficienten er retsstridig, eftersom der ved bodeberegningen udelukkende skal tages hensyn til sagsøgernes omsætning, som ikke berettiger anvendelsen af denne koefficient.
- Der foreligger ikke en begrundelse, hvad angår tillægget for gentagelsestilfælde, i bodeberegningen, som følge af, at der er foretaget urigtig retsanvendelse ved tilregnelsen af de oprindelige bøder, og idet der er anlagt et fejlskøn.

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen, hvad angår den maksimale grænse på 10 % af virksomhedens omsætning, har forholdt sig til koncernens omsætning og ikke til sagsøgernes.
- Der er foretaget en retligt urigtig anvendelse af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾, eftersom der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til merværdien af sagsøgernes samarbejde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-148/07)

(2007/C 155/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Howald, Luxembourg) (ved Rechtsanwältin K. Beckmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der i den anfægtede beslutning er pålagt sagsøgeren in solidum, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgeren og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have

deltaget i et kartel på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Luxembourg. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

- Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage beslutningen, da den lokale tilsidesættelse, der er fastslået, ikke havde mellemstatslig betydning.
- Der er sket en tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen har tilsidesat den luxembourgske kartelmyndigheds beslutning om amnesti til fordel for sagsøgeren forud for indledningen af proceduren.
- Der foreligger ikke forudsætninger for, at sagsøgeren er ansvarlig in solidum med sit moderselskab, eftersom det er juridisk og økonomisk uafhængigt.
- Den fastsatte bøde er uforholdsmæssigt stor i forhold til sagsøgerens faktiske betydning på markedet.
- Afskrækkelseskoefficienten er retsstridig, eftersom der ved bodeberegningen udelukkende skal tages hensyn til sagsøgerens omsætning, som ikke berettiger anvendelsen af denne koefficient.
- Der foreligger ikke en begrundelse, hvad angår tillægget for gentagelsestilfælde i bodeberegningen, som følge af, at der er foretaget urigtig retsanvendelse ved tilregnelsen af de oprindelige bøder.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen, hvad angår den maksimale grænse på 10 % af virksomhedens omsætning, har forholdt sig til koncernens omsætning og ikke til sagsøgerens.
- Der er foretaget en retlig urigtig anvendelse af meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾, eftersom der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til merværdien af sagsøgerens samarbejde.
- Der er ikke taget tilstrækkeligt hensyn til sagsøgerens samarbejde uden for anvendelsesområdet for meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Elevator mod Kommissionen

(Sag T-149/07)

(2007/C 155/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwältin T. Klose og J. Ziebarth)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der i den anfægtede beslutning er pålagt sagsøgeren in solidum, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgeren og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have deltaget i karteller på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Belgien, Tyskland og Luxembourg. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

- Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage beslutningen, da de lokale tilsidesættelser, der er fastslået, ikke havde mellemstatslig betydning.
- Der er sket en tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen har tilsidesat de belgiske og luxembourgske kartelmyndigheders beslutning om amnesti for kartellet udstedt til fordel for sagsøgeren forud for indledningen af proceduren.
- Der foreligger ikke forudsætninger for, at sagsøgeren er ansvarlig in solidum med sine datterselskaber, da sagsøgeren ikke har deltaget i overtrædelserne, da datterselskaberne er juridisk og økonomisk uafhængige, og da der ikke foreligger en særlig begrundelse for at udstrække ansvaret til at omfatte sagsøgeren.
- Bødens grundbeløb er uforholdsmæssigt stor i sammenligning med det reelle omfang af det pågældende marked.
- Afskrækkelseskoefficienten er uforholdsmæssig, fordi den i betydeligt omfang afviger fra behandlingen af andre virksomheder af sammenlignelig størrelse i samtidigt afgjorte sammenlignelige tilfælde.
- Der foreligger ikke en begrundelse, hvad angår tillægget for gentagelsestilfælde i bødeberegningen, som følge af, at der er foretaget urigtig retsanvendelse ved tilregnelsen af de oprindelige bøder.

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen, hvad angår den maksimale grænse på 10 % af virksomhedens omsætning, udelukkende skulle have forholdt sig til datterselskabernes omsætning.
- Der er foretaget en retligt urigtig anvendelse af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾, eftersom der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til merværdien af sagsøgerens samarbejde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp mod Kommissionen

(Sag T-150/07)

(2007/C 155/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp AG (Duisburg og Essen, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Klusmann og S. Thomas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der i den anfægtede beslutning er pålagt sagsøgeren in solidum, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgeren og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have deltaget i et kartel på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Belgien, Tyskland, Luxembourg og Nederlandene. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

- Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage beslutningen, da de lokale tilsidesættelser, der er fastslået, ikke havde mellemstatslig betydning.

- Der er sket en tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen har tilsidesat de belgiske, luxembourgske og nederlandske kartelmyndigheders beslutning om amnesti for kartellet udstedt til fordel for sagsøgeren forud for indledningen af proceduren.
- Der foreligger ikke forudsætninger for, at sagsøgeren er ansvarlig in solidum med sine datterselskaber, da sagsøgeren ikke har deltaget i overtrædelserne, da datterselskaberne er juridisk og økonomisk uafhængige, og da der ikke foreligger en særlig begrundelse for at udstrække ansvaret til at omfatte sagsøgeren.
- Bødens grundbeløb er uforholdsmæssigt stor i sammenligning med det reelle omfang af det pågældende marked.
- Afskrækkelseskoefficienten er uforholdsmæssig, fordi den i betydeligt omfang afviger fra behandlingen af andre virksomheder af sammenlignelig størrelse i samtidigt afgjorte sammenlignelige tilfælde.
- Der foreligger ikke en begrundelse, hvad angår tillægget for gentagelsestilfælde i bødeberegningen, som følge af, at der er foretaget urigtig retsanvendelse ved tilregnelsen af de oprindelige bøder.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen, hvad angår den maksimale grænse på 10 % af virksomhedens omsætning, udelukkende skulle have forholdt sig til datterselskabernes omsætning.
- Der er foretaget en retligt urigtig anvendelse af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾, eftersom der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til merværdien af sagsøgerens samarbejde i alle de fire berørte lande.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 8. maj 2007 — KONE m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-151/07)

(2007/C 155/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: KONE Corp. (Helsinki, Finland), KONE GmbH (Hannover, Tyskland) og KONE BV (Haag, Nederlandene) (ved solicitor T. Vinje, lawyers D. Paemen, J. Schindler og B. Nijs, samt J. Flynn, QC, og barrister D. Scannell)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutningens artikel 2, stk. 2, annulleres, for så vidt som KONE Corporation og KONE GmbH herved er pålagt en bøde, og selskabernes bøde ophæves, eller de pålægges en lavere bøde end den i Kommissionens beslutning fastsatte.
- Artikel 2, stk. 4, i Kommissionens beslutning annulleres, for så vidt som KONE Corporation og KONE BV herved er pålagt en bøde, og de pålægges en lavere bøde end den i Kommissionens beslutning fastsatte.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), hvorved sagsøgerne sammen med andre virksomheder blev fundet ansvarlige for at have deltaget i fire enkeltstående, sammenhængende og fortsatte overtrædelser af artikel 81, stk. 1, EF ved opdeling af markeder gennem aftaler eller samordning om udbud og salgsaftaler, installation, vedligeholdelse og modernisering af elevatorer og rulletrapper.

Sagsøgerne, KONE Corporation og dets datterselskaber, KONE GmbH og KONE BV, har udelukkende anfægtet beslutningen for så vidt som KONE som helhed er pålagt en bøde for dets deltagelse i overtrædelser i Tyskland og Nederlandene.

Hvad angår overtrædelserne i Tyskland, har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig fastsættelse af bøden. For det første har sagsøgerne særligt gjort gældende, at Kommissionen anvendte samarbejdsmeddelelsen af 2002 ⁽¹⁾ urigtigt, idet den (i) burde have indrømmet KONE en fritagelse i henhold til meddelelsens punkt 8, litra b), og punkt 8, litra a), eller (ii) burde have nedsat sagsøgernes bøder i henhold til nævnte meddelelses punkt 23, sidste afsnit.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af retningslinjerne af 1998 for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten ⁽²⁾ (herefter »1998-retningslinjerne for bødeberegning«), idet den (i) ved bødeberegningen angiveligt ikke tog hensyn til de berørte markeders størrelse, og idet den (ii) ikke anerkendte sagsøgernes manglende anfægtelse af de faktiske forhold, hvilket fremgår af, at Kommissionen blot indrømmede en nedsættelse på 1 % for disse oplysninger.

Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundlæggende fællesskabsretlige principper, idet (i) den så bort fra princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved ikke rettidigt at oplyse, at fritagelsen ikke kunne opnås, (ii) den så bort fra ligebehandlingsprincippet, idet fritagelsesansøgere, der befandt sig i ensartede situationer, blev behandlet forskelligt, (iii) den så bort fra sagsøgernes ret til kontradiktion ved at nægte dem aktindsigt.

Hvad angår den i Nederlandene foretagne tilsidesættelse, har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen handlede urigtigt ved at nægte dem bødenedsættelse og ved at fastsætte bøden til 79 750 000 EUR. Sagsøgerne har for det første særligt anført, at Kommissionen foretog en urigtig anvendelse af samarbejdsmeddelelsen af 2002, idet den ikke nedsatte sagsøgernes bøde som følge af, at sagsøgerne fremlagde oplysninger og samarbejdede under den indledende procedure. Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og ligebehandlingsprincippet. Endelig har sagsøgerne anført, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af 1998-retningslinjerne for bødeberegning både ved ikke at tage hensyn til de formildende omstændigheder, der var til fordel for sagsøgerne, og ved ikke at tage passende hensyn til, at sagsøgerne ikke bestred de faktiske omstændigheder.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

⁽²⁾ EFT 1998 C 9, s. 3.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Et figurmærke, der forestiller et ur, for varer i klasse 14 (ansøgning nr. 2 542 694).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, da det ansøgte varemærke ikke savner det fornødne særpræg.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94, da det retligt ukorrekt er blevet fastslået, at det ansøgte varemærke ikke er blevet indarbejdet ved brug.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — Lange Uhren mod KHIM (et figurmærke, der forestiller et ur)

(Sag T-152/07)

(2007/C 155/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lange Uhren GmbH (Glashütte, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Schaeffer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. februar 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1176/2005-1) annulleres.
- Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ ikke er til hinder for offentliggørelsen af det ansøgte EF-varemærke nr. 2 542 694 for varer i klasse 14 (»luksusure og tidsinstrumenter, urskiver til luksusure«).
- Subsidiært fastslås det, at det ansøgte EF-varemærke nr. 2 542 694 har opnået fornødent særpræg med hensyn til de ansøgte varer i klasse 14, da det er blevet indarbejdet ved brug, jf. artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 8. maj 2007 — ThyssenKrupp Liften mod Kommissionen

(Sag T-154/07)

(2007/C 155/64)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Liften BV (Krimpen aan den IJssel, Nederlandene) (ved advocaten O.W. Brouwer og A.C.E. Stoffer)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators).

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig de samme søgsmålsgrunde, som er gjort gældende i sag T-144/07, *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs mod Kommissionen*.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen ved at forhøje bødens grundbeløb med 100 % som afskrækkelsesfaktor har tilsidesat artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og retningslinjerne for bødeberegning i henhold hertil ⁽²⁾, samt proportionalitetsprincippet og lighedsprincippet. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen i strid med artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 og retningslinjerne for bødeberegning har forhøjet bøden med 50 %, idet overtrædelserne er gentagelsestilfælde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — COFAC mod Kommissionen

(Sag T-158/07)

(2007/C 155/65)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: COFAC — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, crl (Lissabon, Portugal) (ved advogado Luís Gomes)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning D(2004) 24253 af 9. november 2004 om nedsættelse af det økonomiske tilskud fra Den Europæiske Socialfond (ESF), som sagsøgeren var blevet bevilliget ved beslutning K(87) 0860 af 30. april 1987 (sag nr. 880707 P1), annulleres i henhold til artikel 230 EF.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 1. marts 2007 blev sagsøgeren underrettet om Kommissionens beslutning om at nedsætte det økonomiske tilskud, som sagsøgeren blev bevilliget ved beslutning K(87) 0860 af den 30. april 1987, til 25 291,75 EUR. Som begrundelse for beslutningen anførtes det, at »der er fremkommet oplysninger, som giver anledning til at antage, at der er forekommet uregelmæssigheder ved gennemførelsen af visse erhvervsuddannelser, som

medfinansieredes af ESF, [...] at der er blevet gennemført straffesager vedrørende forvaltningen og den faktiske anvendelse af de modtagne midler [...] og endvidere er der ved domstolsafgørelser eller revision/fornyset analyse af de omhandlede enheder foretaget ændringer i omkostnings- og finansieringsstrukturen i sagsakterne vedrørende beslutningen«.

Den portugisiske straffesag mod sagsøgeren afsluttedes imidlertid med en afgørelse, hvorefter der var indtrådt forældelse, hvilket naturligvis ikke indebærer, at sagsøgeren er blevet fundet skyldig i noget forhold.

Endvidere modtog sagsøgeren aldrig noget endeligt udkast vedrørende resultatet af revisionen/den fornyede gennemgang fra de nationale myndigheder og har ikke på nogen måde taget del i udarbejdelsen af disse konklusioner, ligesom sagsøgeren heller ikke fik nogen mulighed for i denne sammenhæng at forsvare sig mod anklagerne om afvigelser i forhold til den i sagen foreliggende omkostnings- og finansieringsstruktur.

Ifølge Domstolens faste praksis er en kommissionsbeslutning, hvorved et tidligere bevilliget økonomisk tilskud fra ESF nedsættes eller ophæves, en beslutning, som kan berøre modtagerne af denne støtte umiddelbart og individuelt.

Sagsøgeren har ikke haft mulighed for at udtale sig over for Kommissionen vedrørende nedsættelsen af støtten, hvorfor den anfægtede beslutning er uretmæssig og bør annulleres.

Ved vedtagelsen af ovennævnte beslutning skete der tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion, der udgør et grundlæggende fællesskabsretligt princip og indebærer, at de personer, der er adressater for en beslutning, skal gives mulighed for at udtrykke deres synspunkter vedrørende de omstændigheder, som er anført som begrundelse for beslutningen, når beslutningen har en mærkbar indvirkning på deres interesser.

Sag anlagt den 7. maj 2007 — COFAC mod Kommissionen

(Sag T-159/07)

(2007/C 155/66)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: COFAC — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, crl (Lissabon, Portugal) (ved advogado Luís Gomes)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning D(2004) 24253 af 9. november 2004 om nedsættelse af det økonomiske tilskud fra Den Europæiske Socialfond (ESF), som sagsøgeren var blevet bevilliget ved beslutning K(87) 0860 af 30. april 1987 (sag nr. 880 707 P1), annulleres i henhold til artikel 230 EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er gjort gældende i sag T-158/07.

Sag anlagt den 9. maj 2007 — Group Lottuss mod KHIM — Ugly (COYOTE UGLY)

(Sag T-161/07)

(2007/C 155/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spanien) (ved advokater J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Aven-
daño og J. Arribas García)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: UGLY, INC.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 2. marts 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) annulleres delvis i det omfang, den gav afslag på registrering af EF-varemærke nr. 2 428 795 »COYOTE UGLY« fra GROUP LOTTUSS CORP. SL.
- Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »COYOTE UGLY« (ansøgning nr. 2.428.795) for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ugly, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærket »COYOTE UGLY« for varer i klasse 14, 16, 21, 25, 32 og 34

samt de uregistrerede velkendte ældre ord- og figurmærker »COYOTE UGLY« for varer og tjenesteydelser i klasse 14, 16, 21, 25, 32, 33, 34, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen, og idet ansøgningen om EF-varemærket afslås for tjenesteydelser i klasse 42.

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse annulleres, i det omfang den forkastede indsigelsen mod »underholdnings-
virksomhed, diskoteker, selskabslokaler« i klasse 41 i registre-
ringsansøgningen, og registreringsansøgningen afslås for disse
tjenesteydelser.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i
forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 8. maj 2007 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-162/07)

(2007/C 155/68)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia (Moskhato, Grækenland)
(ved advokat N. Skandamis)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Rådet for Den Europæiske Union og
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved en række
retsstridige handlinger og undladelser har tilsidesat grund-
læggende fællesskabsretlige principper om ret til frie varebe-
vægelser, økonomisk frihed, princippet om proportionalitet,
om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet
om effektiv retsbeskyttelse i forbindelse med fiskeriaktiviteter
i en fiskerizone, som støder op til et tredje land (Tunis) og
transport under toldkontrol af fiskerifangster til Fællesska-
bets toldområde gennem nævnte tredjelands område, hvilket
land er associeret med Fællesskabet (under transit).
- Fællesskabets institutioner pålægges at betale det sagsøgende
selskab 23 608 551 dinarer og et beløb på
(EUR 188 583,18 + 10 806 323,44 + 1 000 000 =
EUR 11 994 906,62 i erstatning i henhold til artikel 235 EF
og artikel 288, stk. 2, EF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført, at det har lidt økonomisk tab, fordi det ikke til Fællesskabets toldområde kunne indføre varer af fællesskabsoprindelse i forbindelse med dets erhvervsvirksomhed, fordi Fællesskabets institutioner har begået en række retsstridige akter og udvist retsstridig adfærd. Disse fællesskabsinstitutioner er følgende:

- a) EF-Kommissionen, fordi den udstedte forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾, som kræver fremlæggelse af fællesskabstold-dokumentet T2M, fuldt udfyldt, som eneste bevis på fællesskabsfiskerifangster, der kan godtgøre retten til frie varebevægelser.
- b) EF-Kommissionen, som på Fællesskabets vegne førte forhandlingerne med Tunis med henblik på oprettelse af associeringsaftalen, og Rådet for Den Europæiske Union, som ratificerede aftalen, fordi begge institutioner ikke traf de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fangster af fællesskabsoprindelse, som strammede fra fællesskabsfiskeriaktiviteter uden for Tunis' søterritorium, ikke blev frataget retten til frie varebevægelser.
- c) EF-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union, fordi de, skønt de er medlemmer af det organ, der kan ændre aftalen, efter sagsøgerens opfattelse undlod at sikre, at der blev taget hensyn til en regulering af spørgsmålet vedrørende ovennævnte særlige fiskeriproblem, skønt de var bekendt med det problem, der var opstået.
- d) EF-Kommissionen, fordi den undlod at udøve den nødvendige kontrol med de græske myndigheder, således som selskabet havde anmodet om.

Desuden har sagsøgeren anført, at nævnte handlinger og undtagelser tilsidesætter trindhøjere retsregler, som er blevet fastsat med henblik på beskyttelsen af private, nemlig følgende:

- a) retten til frie varebevægelser, under hvis udøvelse de administrative formaliteter er processuelle og ikke af materiel karakter
- b) retten til handelsfrihed, hvis udøvelse er påvirket af forbuddet om et alternativt bevis for oprindelse
- c) proportionalitetsprincippet, som ikke er foreneligt med, at der ikke kan fremlægges andet bevis på oprindelse end T2M-dokumentet
- d) princippet om beskyttelse af den berettigede forventning eftersom selskabet, skønt det var en omhyggelig observatør af markedet, led alvorligt tab på grund af det forhold, at det benyttede sig af dets rettigheder under fællesskabsretten
- e) princippet om effektiv retlig beskyttelse, som står i modsætning til den »retsnægtelse«, som de græske, tunesiske myndigheder og fællesskabsmyndighederne udviste over for selskabet.

Sagsøgeren har foruden værdien af den påståede erstatning anført, at den usædvanlige og særlige karakter af den skade, selskabet har lidt, gør det muligt at tildele det en yderligere

erstatning, og er af den opfattelse, at nærværende sags omstændigheder opfylder forudsætningerne for at pålægge Fællesskabet at betale erstatning, selv om der ikke består nogen ulovlighed.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Appel iværksat den 14. maj 2007 af Asa Sundholm til prøvelse af dom afsagt den 1. marts 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-30/05, Sundholm mod Kommissionen

(Sag T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 1. marts 2007 i sag F-30/05, Sundholm mod Kommissionen.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: Kommissionens afgørelse om udfærdigelsen af appellantens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2003 annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelskriftet har appellant nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Retten for EU-personalesager, hvorved denne frifandt Kommissionen for appellantens påstand om annullation af hendes karriereudviklingsrapport for perioden fra 1. januar til 31. december 2003.

Til støtte for søgsmålet har appellant gjort gældende, at EU-personaleretten har begået en retlig fejl ved ikke at tage anbringendet om tilsidesættelse af retten til kontradiktion til følge.

Sag anlagt den 8. maj 2007 — Red Bull mod KHIM — Grupo Osborne (TORO)

(Sag T-165/07)

(2007/C 155/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig) (ved solicitor H. O'Neill og lawyers V. von Bomhard og A. Renck)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grupo Osborne SA (El Puerto de Santa Maria, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 20. februar 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 147/2005-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Grupo Osborne SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »TORO« for varer og tjenesteydelser i klasse 32, 33 og 42 — ansøgning nr. 1 500 917

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Red Bull GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale ordmærker »TORO ROSSO« og »TORO ROJO« for varer i klasse 32 samt nationale, internationale og EF-ord- og figurmærker, der indeholder ordet »BULL« for sig selv eller sammen med andre ord for varer og tjenesteydelser i klasse 32, 33 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de omtvistede varer og tjenesteydelse bortset fra »værelsesudlejning«.

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret, for så vidt som indsigelsen herved blev taget til følge med hensyn til »øl« (klasse 32), »alkoholholdige drikke, dog ikke vin og øl« (klasse 33), og »restaurationsvirksomhed og udbringning af mad og drikke, herunder barer, snackbarer, restauranter, cafe-terier, værtshuse, kantiner og vinstuer« (klasse 42). Det ansøgte EF-varemærke kan registreres for disse varer og tjenesteydelser.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 73, andet punktum, i Rådets forordning nr. 40/94, da appelkammeret ikke klart redegjorde for grundlaget for dets afgørelse, idet det ikke fuldt ud definerede det materiale, der var fremlagt af parterne.

Desuden tilsidesættelse af forordningens artikel 8, stk. 1, litra b), da appelkammeret udelukkede, at renomméet var relevant, på trods af den begrebsmæssige lighed mellem de omtvistede varemærker og de ældre varemærkers renommé.

Endelig tilsidesættelse af forordningens artikel 8, stk. 5, da appelkammeret lagde til grund, at der skulle være risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, selv om det ifølge sagsøgeren er tilstrækkeligt, at forbrugerne vil kunne »skabe en sammenhæng« mellem de to varemærker.

Sag anlagt den 8. maj 2007 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-166/07)

(2007/C 155/71)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Annulation af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/94/07 med henblik på oprettelse af en reserveliste med henblik på at besætte 125 stillinger som fuldmægtig (AD5) inden for information, kommunikation og medier.

— Annulation af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AST/37/07 med henblik på oprettelse af en reserveliste med henblik på at besætte 110 stillinger som assistent (AST3) inden for kommunikation og information.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-156/07, Spanien mod Kommissionen.

Sag anlagt den 16. maj 2007 — Longevity Health Products mod KHIM — Celltech Pharma (Cellutrim)

(Sag T-169/07)

(2007/C 155/72)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Longevity Health Products Inc. (Nassau, Bahamas) (ved Rechtsanwalt J.E. Korab)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Celltech Pharma GmbH & Co. KG

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Afgørelse truffet den 7. marts 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres, og Celltech Pharma GmbH & Co. KG's ugyldighedspåstand med hensyn til EF-varemærkeansøgning nr. 3 979 036 afvises.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »Cellutrim« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 35 (EF-varemærke nr. 3 979 036)

Indehaver af EF-varemærket: Sagsøgeren.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Celltech Pharma GmbH & Co. KG.

Varemærket, der er påberåbt i ugyldighedssagen af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Ordmerket »Cellidrin« for varer i klasse 5.

Annulationsafdelingens afgørelse: Det omhandlede EF-varemærke erklæret ugyldigt med hensyn til varer i klasse 5.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret har angivet en fejlagtig begrundelse, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 21. maj 2007 — Volkswagen mod KHIM (TDI)

(Sag T-174/07)

(2007/C 155/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt S. Risthaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. marts 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og meddelt den 23. marts 2007 (sag R 1479/2005-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmerket »TDI« for varer og tjenesteydelser i klasse 4, 7 og 37 (ansøgning nr. 842 302).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), idet der ikke er blevet taget hensyn til den appelkammerafgørelse, der blev truffet den 12. maj 2003 i sag R 53/2002-4.
- Tilsidesættelse af artikel 74, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 40/94, idet de faktiske omstændigheder ikke på behørig måde er blevet prøvet ex officio.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, idet det er blevet anført, at det ansøgte varemærke ikke har det fornødne særpræg.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, idet det er blevet antaget, at det ansøgte varemærke har en beskrivende funktion.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94, idet det er blevet anført, at det ansøgte varemærke ikke har opnået det fornødne særpræg ved brug.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 24. maj 2007 — Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid mod KHIM (MADRIDEXPORTA)

(Sag T-180/07)

(2007/C 155/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid SA (Madrid, Spanien) (ved abogado M. Aznar Alonso)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at afgørelse truffet den 7. marts 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) er i strid med forordning EF nr. 40/94 om EF-varemærker, idet EF-varemærkeansøgningen nr. 4.659.553 MADRIDEXPORTA (blandet varemærke) i klasse 16, 35, 36, 38, 39, 41 og 42 blev afvist.
- Det fastslås, at EF-varemærke nr. 4.659.553 MADRIDEXPORTA (blandet varemærke) i klasse 16, 35, 36, 38, 39, 41 og 42 ikke er omfattet af varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), men af dens artikel 7, stk. 3.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens, og i givet fald intervenientens, omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Det blandende varemærke »MADRIDEXPORTA« (varemærkeansøgning nr. 4.659.553) for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 36, 38, 39, 41 og 42

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 28. maj 2007 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-183/07)

(2007/C 155/75)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved E. Ośniecka-Tamecka, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K (2007) 1295 af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres helt eller delvis.
- Retsforhandlingerne foregår i henhold til artikel 35, stk. 2, i Rettens procesreglement på polsk.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K (2007) 1295 af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾, hvorved Kommissionen besluttede, at visse aspekter i den polske Nationale Plan for Tildeling af Drivhusgasemissionskvoter for 2008-2012, som blev meddelt Kommissionen den 30. juni 2006, var uforenelig med artikel 9, stk. 1, artikel 9, stk. 3, artikel 10, artikel 13, stk. 2, og kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87/EF. I den anfægtede beslutning er den gennemsnitlige årlige kvote for emission i Polen for 2008-2012 fastsat til ækvivalensen af 208,5 mio. ton kuldioxid. Dermed reduceres den grænse for kuldioxidemissioner på 284,6 mio. ton for 2008-2012, som Polen har foreslået i den til Kommissionen meddelte nationale plan for tildeling af emissionskvoter, med 26,7 %.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, idet Kommissionen vedtog beslutning efter udløbet af den frist på tre måneder, Kommissionen havde til at afvise den af Polen forelagte nationale tildelingsplan i sin helhed eller en del heraf. Sagsøgeren foreholder ligeledes Kommissionen at have tilsidesat væsentlige formforskrifter og overskredet sine beføjelser.

Desuden bebrejder sagsøgeren Kommissionen, at denne har tilsidesat artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF og kriterium 3 i bilag III til direktiv 2003/87/EF, da Kommissionen ved bedømmelsen af den af Polen forelagte nationale tildelingsplan for 2008-2012 med urette har set bort fra Polens vurdering af de fremlagte data i den nationale tildelingsplan og erstattet analysen af disse data med analysen af egne data, som er opnået ved en inkohærent anvendelse af den af Kommissionen valgte økonomiske analyse-model. Kommissionen har ligeledes tilsidesat væsentlige formforskrifter.

Endvidere har Kommissionen tilsidesat væsentlige formforskrifter, idet den ikke ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning ikke tog i betragtning, at Fællesskabet er bundet af internationale aftaler (navnlig Kyoto-protokollen), og derved tilsidesatte kriterium 1, 2 og 12 i bilag III til direktiv 2003/87/EF.

Sagsøgeren bebrejder ligeledes Kommissionen, at den i den anfægtede beslutning med urette har begrænset muligheden for at overføre CO₂-emissionskvoter fra den første periode (2005-2007) til den anden (2008-2012). Kommissionen har således overskredet sine beføjelser.

Kommissionen har endvidere tilsidesat væsentlige formforskrifter derved, at den ikke inden vedtagelsen af beslutningen havde forelagt sagsøgeren det faktuelle grundlag, på hvilket Kommissionen havde til hensigt at træffe beslutning. Følgelig havde sagsøgeren ikke mulighed for at bedømme, hvorvidt den anfægtede beslutning er forenelig med artikel 175, stk. 2, litra c, EF sammenholdt med artikel 7, stk. 1, EF.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat sine beføjelser, idet den vedtog beslutningen uden forudgående høring og således uden at tage Polens særlige energibalance i betragtning, og derfor vil den anfægtede beslutning kunne forstyrre sagsøgerens energisikkerhed.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. maj 2007 — Daishowa Seiki mod KHIM — Tengelmann Warenhandelsgesellschaft (BIG PLUS)

(Sag T-438/05) (¹)

(2007/C 155/76)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj — Marie Claire mod KHIM — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)

(Sag T-148/06) (¹)

(2007/C 155/77)

Processprog: spansk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 190 af 12.8.2006.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom (Første Afdeling) af 22. maj 2007
— López Teruel mod KHIM

(Sag F-97/06) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — invaliditet — afslag på ansøgning om
nedsættelse af invaliditetsudvalg)

(2007/C 155/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spanien) (ved
avocats G. Vandersanden, L. Levi og C. Ronzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) (KHIM) (ved M.I. de Medrano Caballero, som
befuldmægtiget)

Sagens genstand

Annulatio af KHIM's afgørelse af 2. september 2005 om afslag
på sagsøgerens ansøgning om nedsættelse af et invaliditetsud-
valg med henblik på en bedømmelse af, om hun var ude af
stand til at varetage de arbejdsopgaver, der var forbundet med
hendes stilling, og om hun var berettiget til at få tilkendt invali-
depension.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 2. september 2005, hvorved Kontoret for Harmoni-
sering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afslog
Adelaida López Teruels ansøgning om nedsættelse af et invaliditets-
udvalg, annulleres.
- 2) KHIM betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 30.9.2006, s. 24.

EU-Personalerettens dom af 22. maj 2007 — López Teruel
mod KHIM

(Sag F-99/06) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — sygeorlov — ubeføjet udeblivelse fra tjene-
sten — opmand — frist for udpegelse af en uafhængig læge)

(2007/C 155/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spanien) (ved
avocats G. Vandersanden, L. Levi og C. Ronzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) (KHIM) (ved M.I. de Medrano Caballero, som
befuldmægtiget)

Sagens genstand

Annulatio af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 20. oktober
2005 vedrørende sagsøgerens sygeorlov, som blev truffet på
baggrund af konklusionerne fra den i tjenestemandsvedtægtens
artikel 59, stk. 1, omhandlede opmand.

Konklusion

- 1) Den af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) (KHIM) truffede afgørelse af 20. oktober 2005
annulleres, for så vidt som Adelaida López Teruels fravær herved
behandles som ubeføjet udeblivelse fra tjenesten fra den 8. til den
20. februar 2005 og fra den 7. april til den 2. august 2005.
- 2) I øvrigt frifindes KHIM.
- 3) KHIM bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af de
af Adelaida López Teruel afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006, s. 18.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 2. maj 2007 — Marcuccio mod Kommissionen(Sag F-2/06) ⁽¹⁾**(Tjenestemænd — social sikring — ulykkes- og erhvervssygdomsforsikring — arbejdsulykke — indstilling af procedure om anvendelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 73)**

(2007/C 155/80)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat I. Cazzato)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser, som befuldmægtiget, og avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Annulation af Kommissionens afgørelse om at afslutte proceduren vedrørende tildeling til sagsøgeren af ydelser i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 73 i forbindelse med den ulykke, som han var udsat for den 10. september 2003.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006, s. 48.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 24. maj 2007 — Lofaro mod Kommissionen(Forenede sager F-27/06 og F-75/06) ⁽¹⁾**(Tjenestemænd — midlertidigt ansat — forlængelse af prøvetiden — afskedigelse efter prøvetiden — bebyrdende retsakter — klagefrist — afvisning)**

(2007/C 155/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alessandro Lofaro (Bruxelles, Belgien) (ved avocat J.-L. Laffineur)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Curral og K. Herrmann, som befuldmægtigede, bistået i sag F-27/06 af avocat F. Longfils)

Sagernes genstand

I sag F-27/06

Dels annullation af Kommissionens afgørelse om at forlænge sagsøgerens prøvetid og afslutte kontrakten ved udløbet af prøvetiden, dels et erstatningskrav.

I sag F-75/06

Dels annullation af Kommissionens afgørelse af 28. september 2005 om at afskedige sagsøgeren ved udløbet af prøvetiden og af den udtalelse ved prøvetidens udløb, som afgørelsen var baseret på, dels et erstatningskrav.

Konklusion

- 1) Sagerne afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ Sag F-27/06: EUT C 208 af 6.5.2006, s. 35, og sag F-75/06: EUT C 212 af 2.9.2006, s. 48.

Sag anlagt den 9. maj 2007 — Korjus mod Domstolen

(Sag F-43/07)

(2007/C 155/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nina Korjus (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat J. Ortlinghaus)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Domstol

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsen om udnævnelse af sagsøgeren annulleres, for så vidt som hendes indplacering i lønklasse blev fastsat i henhold til artikel 13, stk. 1, i bilag XIII til tjenestemandsvedtægten.

- Sagsøgerens karriere genoprettes (herunder anerkendelsen af hendes erfaring i den således berigtigede lønklasse, hendes ret til forfremmelse og hendes pensionsrettigheder), med udgangspunkt i den lønklasse, hun burde have været indplaceret i på grundlag af meddelelsen om udvælgelsesprøven, i henhold til hvilken hun blev opført på ansættelsesreserve-listen, enten i den lønklasse, der er givet i denne meddelelse, eller i den tilsvarende lønklasse ifølge indplaceringen i den nye vedtægt fra afgørelsen om hendes ansættelse.
- Sagsøgeren tilkendes morarenter i henhold til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats af alle de beløb, der er lig med differencen mellem den aflønning, der svarer til sagsøgerens indplacering i afgørelsen om ansættelse og den indplacering, hun var berettiget til, indtil tidspunktet, hvor afgørelsen om hendes korrekte indplacering i lønklasse foreligger.
- De Europæiske Fællesskabers Domstol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren bestod udvælgelsesprøve CJ/LA/32 ⁽¹⁾, hvis meddelelse var blevet offentliggjort før den 1. maj 2004. Sagsøgeren blev ansat efter ikrafttrædelsestidspunktet for Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽²⁾. Hun blev i medfør af bestemmelserne i bilag XIII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«), der blev ændret ved ovennævnte forordning, indplaceret i lønklasse AD7 i stedet for lønklasse LA7 eller LA6 som fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sagsøgeren gør bl.a. gældende, at vedtægtens artikel 5, stk. 5, princippet om ligebehandling, af proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, samt vedtægtens artikel 31, stk. 1, er blevet tilsidesat, for så vidt som hun dels blev indplaceret i en lavere lønklasse end den, der var givet i meddelelsen om udvælgelsesprøve, dels at beståede ansøgere til samme udvælgelsesprøve blev indplaceret på forskellige niveauer, alt efter om de blev ansat før eller efter ikrafttrædelsen af forordning nr. 723/2004.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 10, fordi det i nævnte bestemmelse omhandlede vedtægtsudvalg ikke blev hørt om spørgsmålet om indplaceringen af beståede ansøgere fra udvælgelsesprøver, hvor der i meddelelsen om udvælgelsesprøve var henvist til den tidligere karrierestruktur.

⁽¹⁾ EFT C 221 A, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 124, s. 1.

Sag anlagt den 14. maj 2007 — Barbin mod Parlamentet

(Sag F-44/07)

(2007/C 155/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Florence Barbin (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokats S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Punkt I.2, litra c), i Europa-Parlamentets »Gennemførelsesforanstaltninger vedrørende tildeling af point for fortjeneste og forfremmelsespoint« af 10. maj 2006 erklæres ugyldigt.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 16. oktober 2006 om at tildele sagsøgeren et point for fortjeneste i forfremmelsesåret 2005 annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tjenestemand i lønklasse AD 11 ved Europa-Parlamentet, gør anbringender gældende, der i høj grad ligner dem, der er fremført i sag F-148/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007, s. 48.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 25. maj 2007 — Antas mod Rådet

(Sag F-92/06) ⁽¹⁾

(2007/C 155/84)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 30.9.2006, s. 21.